

50. seminář astrotheologie - Ing. Jaroslav Popelka

Poznámky k meditačním technikám. Dvě části lidské mysli. Čtyři možnosti trojjednoti Boha. Podstata ohnivých a vzdušných znamení a domů.

(Dům techniky OV-Mar.Hory 5.4.2008)

Úvod. poznámka: Před 14 dny jsem oslavoval 50 let a nenapadlo mne, že když člověk oslaví 50 let, je to nějaký zlom a že by to mohlo na mne nějak zapůsobit. Když jsem to oslavil, druhý den jsem opravdu prožíval takové zvláštní stavy, měl jsem pocit, že jsem se dostal najednou do nějakého kulminačního bodu, kdy to půjde se mnou už jen „z kopce“, takže mne zaplavily šilené pocity opuštěnosti atd. a docela mne to rozhodilo, říkal jsem si, že když bude 50.seminář, zda budu schopen zde něco říct. Když jsem byl takto psychicky dosti rozpolcen, do toho mi začaly chodit maily od různých lidí, kteří se začali do mne trefovat, jaké hlásám bludy, a tak jsem si říkal: Má ještě smysl zde něco dělat v tomto směru? Když jsem pak přemýšlel, co bych měl dnes vyprávět, logické by bylo, když jsem mluvil posledně o Beranu, a následně o Býku, že bych měl mluvit o Blížencích. Uvědomil jsem si, že v běžné tradiční astrologii se Blíženci dávají do souvislosti s knihami, dopisy, komunikací atd. a to souvisí i s dopisy, co mi lidé posílali a navíc jsem měl přednášku v Karvině na esoterickém festivalu a jedna kamarádka na konci zvolala: Jardo, ty jsi zapomněl na jednu věc, neřekl jsi svůj e-mail. Napsal jsem jim svůj e-mail a samozřejmě se hned po přednášce nějakí lidé ozvali, protože byla z jejich strany potřeba se mnou komunikovat, týden komunikovali a potom to přestalo, protože najednou došlo k tomu, že si tito lidé uvědomili, že jsme každý myšlenkově úplně někde jinde. Napadlo mne, že bych zde mohl dnes něco přečíst z mailů, které mi přišly, abychom si uvědomili, že člověk, který se nějak snaží veřejně a otevřeně hovořit o zásadních věcech, musí samozřejmě počítat s rizikem, že se začnou do něho lidé trefovat. Je to tři dny stará záležitost, kdy jsem dostal mail, kdy mne nějaký člověk upozornil na to, že někde na internetu někdo začal debatu o Jaroslavu Popelkovi. Já toho člověka vůbec neznám a on mi psal, že to vyvolal, a že když to budu číst, tak se na něj budu zlobit, což by on nechtěl, a když jsem šel na internet, tak tam někdo řeší osobnost Jardy Popelky. Nikdo ho nezná a nejsou schopni strávit, když někdo o sobě prohlašuje, že hovoří s Bohem. Rozebírali to tam a já jsem nevěděl, jestli mám brečet nebo zda se mám smát. Byli to různí astrologové. Něco tady přečtu, abyste se dostali do toho, co asi zažívám.

Je tu jeden takový člověk, starší pán, který žije v Čechách a který celý svůj život zasvětil tomu, že šíří literaturu o duchovních věcech, speciálně spisy Nového Zjevení, to znamená dílo Jakoba Lorbera, známé je Velké evangelium Janovo (VEJ), které napsal na základě vnitřního hlasu. Kdysi jsem tyto knihy studoval a velmi se mi líbily, protože vím, že je tam hluboká pravda. Ale ten člověk tím, že to šíří a podílí se na tomto procesu, získal pocit své vlastní výjimečnosti a vznikl v něm pocit, že on je ten správný činitel, který dokáže rozlišit, co je a co není pravda. Tento člověk, který si dopisuje s Hankou (a sem tam napíše něco i mně) poslal takový mail Hance:

„Milá sestro Haničko, děkuji za mail. Chtěl bych říci, že duchovní stavy někdy, ale ty pravé, nelze lidskými prostředky vysvětlit. S tím kroužkem z Norimberka s tebou souhlasím, zrovna tak se všemi díly Walsche. Ale přece bych chtěl k tomu božství Jardy Popelky říci, že nejen já, ale i druzí, kteří mi říkají, že si s tím dětstvím Božím, o kterém si myslí, že jej má a že jej dosáhl, že si fandí. Že se jeho pokora srdce vytratila a že tyto jeho přednášky jsou jen pro vědce a nikoliv pro běžné lidi. A že vedou ne k Bohu ale od Boha, proto se jim vyhýbají, kde

mohou, aby nesklouzli. Víš, proč jsem ti poslal spis Kdo to učí, to je právě to, co by měl Jarda respektovat. To je přímý pokyn Otce Ježíše. Také ať si sám probere a upřímně zhodnotí, zda dosáhl všech sedmi ctností Božích, to znamená lásky, trpělivosti, pokory, odpuštění, vytrvalosti, obětavosti a milosrdenství a že ani v jedné z nich při mezních situacích lidsky nezaváhá. To pokud by dosáhl Božství, by znamenalo, že získal stav znovuzrození fakticky a nejen pomyslně. To se projevuje plným stavem jasnovidění a jasnoslyšení, prozíraní všeho vesmíru, lidí, Země a lidských osudů, minulosti, přítomnosti a budoucnosti, to znamená bezčasovosti. Pokud toto nenastalo, tak si jen prožívání Boha ve svém nitru nalhává. To má potom zhoubné následky, které se vždy projeví. Píšeš, že se nemám o vás obávat. V tom si nejsem právě zcela jist. Používáš termín Jáství, to je z buddhismu, já používám to, co bylo božími nástroji, Lorberem a dalšími jeho součastníky zapsáno - Duch svatý, Boží jiskra v nás, duše, tělo a trojjedinost Boha a člověka, sjednocení, jednota duše a Boží jiskry věčného života - Ducha v nás. Pryč od všeho hmotného, lákadel tohoto světa. Jinak nemáš pravdu, že Lorber a další součastníci toto řádně nevysvětlili, právě že to velmi dobře jejich prostřednictvím Pán Ježíš vysvětlil, ve spise Devět skal (přečti si)...“ atd.

Já jsem mu odpověděl: „Milý Josefe, zasílám ti pozdrav z Ostravy, rád bych se vyjádřil k tvým názorům, které jsi napsal Hance. 1. Nemůže být vůbec řeč o nějakém Božství Jardy Popelky. Žádná lidská osobnost si nemůže činit názor na to, co patří pouze samotnému Bohu. Samotný Ježíš v situaci, kdy mu lidé říkali, jak je On dobrý, jim odpovídal slovy: Proč mi říkáte, že jsem dobrý, pouze Bůh je dobrý. Božské je pouze pravé Já, které sídlí v každém lidském srdci. Tvrdíš, že termín Jáství pochází z buddhismu. Jak zvláštní, když současně v příloze svého mailu uvádíš spis Sedm stupňů mysli. Nejde o sedm stupňů mysli, ale o sedm stupňů vědomí. To ale není důležité. Důležité je, že těchto sedm stupňů vědomí někdo opsal z knihy od Elizabeth Heichové – Zasvěcení. V této knize je nosným tématem to, že Bohem není nikdo jiný než pravé Já v člověku. To byla duchovní esence staré egyptské nauky, a samotný Ježíš říkal svým žákům, že kdyby znali původní egyptské náboženství, tak by si o něm mysleli, že hlásá egyptskou nauku. Neustále zdůrazňuješ sedm božských ctností, takže kde je tvé milosrdenství, tvá pokora, tvá láska, když o někom šíříš své názory, dokonce i nepravdy za jeho zády? Kdo ti udělil právo se vyjadřovat o svých bratrech v tom ohledu, zda jdou správným směrem k Bohu nebo jdou od Něj? Opravdu Otec Ježíš? Vždyť Ježíš sám upozorňoval své následovníky: Nesud'te. Měl na mysli duchovní úroveň určitého člověka, abyste sami nebyli souzeni. Říkáš, že mé přednášky jsou pro vědce. Cožpak já za to můžu, že lidé jsou svou myslí a svým intelektem v duchovních věcech slabí? Ale když jde o věci tohoto světa, kupodivu překvapují svou chytrostí a rozumí skoro všemu. Samotný Ježíš říkal, že jeho následovníci nesmí pouze věřit, ale musí také vědět. Zdá se mi, že si z Lorbera a z jiných nástrojů vybíráš pouze to, co se tobě osobně hodí do krámu. Cožpak je Bůh pouze Láska? Není jediný Bůh současně trojjediný? A není tato trojjedinost Láska, Moudrost a Vůle? Je od tebe pěkné, že se o nás obáváš, ale což není pravé vedení v srdci každého člověka? Kdo jednou toto vedení ve svém srdci prožil, už mu v životě na ničem jiném nezáleží, než aby si toto božské vedení zachoval. Takže nemusíš se o nás obávat. Ještě jednou tě zdraví Jaroslav Popelka.“

Nebudu číst další maily, uvědomil jsem si, že na jedné straně jsou lidé, kteří uvěřili v nějakou duchovní autoritu, ať je to Pán Ježíš Kristus nebo nějaký jiný duchovní mistr a teď tito lidé, protože jakoby si sami instinktivně věří a jakoby mají nějakou duchovní kapacitu, duchovní veličinu, a oni se za tu duchovní veličinu schovávají.: Pán Ježíš řekl, co udělal Pán Ježíš, to já musím taky udělat, nebo to, co řekl Ježíš, je něco svatého, neměnného a Já nic. To je jako malé děťátko, které má silného tatínka nebo starostlivou maminku a pořád se ve věcech života ukrývá za svého tatínka, za svoji maminku, a ono (Já) nemusí nic, protože někdo to udělá za mne. Ale právě Ježíš říkal svým učedníkům: Musíte být dokonalí jako je

váš Otec na nebesích. Je hezké, že **existuje Někdo, kdo je dokonalý, ale to je Jeho dokonalost. My ale musíme pracovat na své vlastní dokonalosti, abychom se té dokonalé Bytosti také připodobnili.** V tom je problém, protože dosáhnout nějakého dokonalého stavu a neříkám, že musíme tohoto stavu dosáhnout hned teď, v rámci tohoto života, ale máme něco udělat pro to, abychom se této dokonalosti přiblížili. Problém je ten, že to stojí určitou námahu a odvalu. Málokdo z lidí je ochotno toto podstoupit. Proto je mnohem jednodušší, že je zde Někdo dokonalý a že toho ten dokonalý dosáhl, a to někomu stačí.

- To je jeden přístup, že je zde někdo, kdo se upne k nějaké duchovní autoritě, za kterou se schovává, on nemusí nic, protože je zde ta duchovní autorita, které bezmezně věří, to mu stačí a má to vyřešené.

- Druhý přístup je ten, že když si se mnou začala psát jedna paní, která mi začala vysvětlovat, že podstatou života je nějaké beztvaré bytí, že v podstatě my ani neexistujeme, protože naše osobnost a lidství je pouze nějaká iluze, a že podstatou života je stav, kdy jen existujete a nejste nějaká konkrétně fungující bytost, ale jste nestranný pozorovatel. Jste někdo, kdo jen pozoruje, že myslíte, kdo pozoruje, že cítíte, a který pozoruje, že máte tělo, ale nic z toho nejste vy sami. Až toto tělo jednou zmizne, vás se to nijak nedotkne a zase zůstanete jenom nějaké čiré bytí. Cítím, že to nějak souvisí s buddhismem. Říkal jsem jí: Renato, ale potom v tom případě, kdy neustále zdůrazňuješ, že nejsi částí, ale přímo celkem (a neexistuje Renata, neexistuje Jarda, ale jenom jedna beztvará skutečnost. Jarda a Renata jsou jen zdánlivé věci, jak říkáš), tak když jsi sama, můžeš v tomto stavu zažívat Lásku? Já se totiž domnívám, že nelze zažívat Lásku, když budu sám. Láska je o tom, že musí být aspoň dvě bytosti, které Ji mohou vzájemně sdílet. Ona mi odpověděla: V tom případě, jak to chápu, Láska v tomto stavu neexistuje. Já jsem říkal, že si pod pojmem Láska představuji něco jiného a sice, že existuje nějaká dokonalá Bytost, a potom existuje druhá bytost, která se této dokonalosti bude věčně přibližovat a dospívat. A právě že tím, že tyto dvě bytosti existují, že jedna je dokonalá a druhá se této dokonalosti bude přibližovat, tím vlastně vzniká prostor, aby tyto dvě bytosti spolu komunikovaly, aby mezi nimi vznikla nějaký intenzivní osobní vztah a aby existovala možnost sdílet vzájemně Lásku. A ona mi řekla: Tak to je vidět, že jsi ještě nedosáhl toho konečného stavu, protože jste ještě pořád dva. Konečný stav je, když už nejste dva, ale když už jste jenom jeden. Když se člověk setkává s takovými názory, tak si říkám: Má opravdu smysl ještě někde něco vykládat? Lidé nejsou schopni používat té nejzákladnější logiky. Mají pocit, že vyřešili podstatu veškerého bytí, vesmíru, ale současně nejsou schopni logicky uvažovat.

Poznámka posluchačky: Aspoň se snaží, 90% lidí se vůbec o nic nesnaží.

J.P.: Já jsem jí říkal: Tak dobře, říkáš, že existuje nějaké beztvaré bytí, které je podstatou veškerého života a to, že je zde naše lidství, naše osobnost, že je fikce. A tak tedy jak toto beztvaré bytí přešlo ve vesmír, jak z tohoto beztvarého bytí vznikli jednotliví lidé, jednotlivé osoby, a hlavně, když už toto beztvaré bytí toto všechno stvořilo a přešlo v konkrétní svět, jakou techniku používalo k této tvorbě? Renata odpověděla. No to jsi uhodil na hlavičku, tady mi to skřípe, to nemám vyřešené, ale mi vůbec nevádí, že to nevím.

Takže na rozdíl od toho pána, který přemýšlí moc, hodně čte a studuje, snaží se to mít myšlenkově pochopené, z druhé strany jsou lidé, kteří si myslí, že o duchovních věcech se přemýšlet nemusí.

Poznámka posluchačky: Četla jsem tvé semináře a říkala jsem příteli, který se také zabývá duchovními záležitostmi, aby se na ně podíval. Přečetl si to a když měl přednášku v Praze, bylo tam asi 30 lidí, byla to přednáška o Indii a on, když se někdo na něco ptal, co se týkalo prožívání emocí, řekl: V Ostravě je jeden úžasný astrolog, který to říká takto... a vysvětlil to lehce způsobem, jak jsi to popisoval na 48.semináři.

J.P.: Problém je v jedné věci: Vzpomínáš si, jak tyto semináře před pěti lety vznikaly. Já jsem na základě duchovních prožitků jednoznačně cítil potřebu lidem sdělit, co je to pravda, co je podstata veškerého bytí. Cítil jsem ten impuls. Vůbec jsem nevěděl, že něco budu vykládat. A kdyby mi někdo za těch pět let (dnes je 50.seminář) řekl, že na těchto 50.seminářích se bude něco vykládat, co má dokonce hlavu a patu, tak bych mu nevěřil. Já jsem pouze následoval ten impuls. Samozřejmě si uvědomuji obtíž, že ať materialisté, tak tzv. duchovní lidi něco hledají. I materialisté něco hledají, ale neví, co. Oni si zdánlivě myslí, že když se obklopí nějakými hmotnými věcmi, anebo když si zajistí nějaké tělesné prožitky, že naleznou nějaké uspokojení. Ale tak to není. Všichni hledáme něco živého. Hledáme živou Bytost. Když třeba někdy o sobě řeknu, že Bůh mi něco řekl, tak lidi to chápou, že Jarda o sobě tvrdí, že rozmlouvá s Bohem, ale je to tak.

Dotaz posluchačky: Proč to lidi tak popouzí?

Odpověď druhé posluchačky: Protože svět vždycky musí útočit na Světlo.

J.P.: Tak to je, ale je popouzí to, že si toto vůbec někdo o sobě dovolí říct a oni ne. Jak může mít někdo něco, co nemám já? Co si to dovolují. Ale chci říct: Copak si můžete vydobýt přítomnost živé Bytosti tím, že budete číst knihy?

Odpověď posluchačky: Ale může to přece pomoci.

J.P.: Nedovedu si představit člověka, kdyby řekl: No, Jarda Popelka má svoje webové stránky a tam jsou nějaké semináře a kdyby tam někdo zabrousil a zjistil, že tam je asi 40.seminářů, více než 1000 stránek textu, tak bych se na to vykvák. To množství by mne odzbrojilo.

Může člověk dosáhnout setkání s určitou živou bytostí na základě čtení knih? Když já budu existovat, tak existují a jsem živá bytost, a někdo by sepsal můj životopis.

Poznámka posluchačky: Já si myslím, že to jde, pak se přece můžu s tou osobností ztotožnit.

Druhá posluchačka: Ty se nemůžeš vnitřně ztotožnit. Když si vezmeš jakoukoliv duchovní knihu, kterou já jsem třeba četla, tak v některých knihách cítíš, aha, to je ono, to je pravda, ale to je pro tebe impuls k tomu probuzení, ale každý člověk na Zemi má svoje vlastní probuzení. A proto je nesmysl ztrácet čas tím, že budu jen neustále rozebírat to, že ten to popsal tak a ten zase jinak, i když je ve všem ta podstata, není to tvoje, nejsi to ty, není to tvá konkrétní cesta.

První posluchačka: Tak jsem to zřejmě špatně řekla, myslela jsem to tak, že prostřednictvím té četby nějakého autora dokážu něco pochopit a něco se mi vyjasní.

Druhá posluchačka: Ale stejně potom musí nastoupit vůle a je třeba jít svojí cestou – probudit své Já.

První posluchačka: Samozřejmě, pokud ale budu číst nějakou brakovou literaturu, která mi nic nedá, tak to je zbytečné.

J.P.: Uvědomuji si nebezpečí toho, že člověk může ustrnout v pasti myšlenkového poznávání, mnoho lidí duchovní realizaci během svého života nedosáhne a zůstávají jen ve fázi nějakého myšlenkového hledání. Jestliže já jsem živá bytost a někdo by sepsal můj životopis, a jiný člověk, který by byl instinktivně váben mojí osobou, by si přečetl můj životopis a přišel by za mnou a řekl by: Jardo, už tě znám! Já bych se na něj podíval a řekl mu: Ano, ty mne znáš jen po povrchu, ale ve své podstatě mne neznáš, protože kdybys mne chtěl opravdu znát, musel by ses ztotožnit s mým srdcem, musel by ses stát mým srdcem. Jedna věc je znalost povrchu, druhá věc je znalost a kdybych řekl nitra jiné bytosti, tak to nestačí, musím říct – znalost samotného středu – srdce jiné bytosti. Pokud se neztotožníte se srdcem jiné bytosti, tak tu bytost neznáte. To je právě i případ toho staršího pána, když jsem mu odepsal, napsal mi další mail, ve kterém mi dával nějaké školení, a tak jsem mu napsal: Josefe, pravda se ukrývá v nejhlubších úrovních každého lidského srdce. A ptám se tě: Jsi schopen mne dopravit do mého srdce? Rozhodně ne. Tak jako nejsem já schopen tebe, Josefe, dostat do tvého srdce. Proto říkal Ježíš svým učedníkům: Žádný bratr nemůže spasit svého bratra, každý se musí spasit sám. **Spása nespočívá v tom, že dosáhnu nějakého obrovského myšlenkového**

poznání, ale je to má schopnost odhalit tajemství vlastního srdce, ale hlavně – získat sílu sám sebe neustále udržovat ve svém srdci.

Mantra:

Během týdne jsem meditoval, a někdo třeba používá mantry. Je to taková myšlenka, kterou člověk neustále opakuje dokola a toto opakování by mělo člověka přivést k nějakému prožitku. Přišla mi taková mantra, není to nic složitého, začal jsem si to opakovat a cítil jsem, že mi to pomáhá: **Myslím na Tebe, který se nacházíš ve svém srdci.** Bylo to zvláštní, protože logicky by znělo spíše... Ty, který se nacházíš v mém srdci. Ale On mi řekl: Ne. Tam je velmi důležité toto: Myslím na Tebe, který se nacházíš ve **svém** srdci. Kdybyste si to opakovali a pronikli do této mantry, zjistíte, že slůvko „svém“ je velmi důležité.

Podstatou duchovního probuzení je naše schopnost se udržovat ve svém srdci. Tím, že člověk získává schopnost a sílu upřednostňovat své srdce před svou hlavou, a bude se neustále snažit větší část dne (nepůjde to zpočátku na 100%, protože hlava má své nároky a potřeby) upřednostňovat pobyt ve svém srdci, bylo by jen otázkou času, než by mu došlo, že srdce není jen určitý psychický (duchovní) prostor v naší bytosti, ale že to je místo, kde se nachází živá Bytost a že srdce je prostor, kde se jedinečně s touto živou Bytostí můžu setkat a setkání s touto živou bytostí mi teprve odhalí tajemství, že miliardy a miliardy let jsem pracoval na této možnosti (šanci) se s touto Bytostí setkat.

Veškeré životní hledání (úsilí, které má k tomu vést) není nic jiného než to, aby člověk objevil prostor vlastního srdce, protože v mém srdci se ukrývá velmi dlouhou dobu živá Bytost, která toužila po tom, aby Ji člověk objevil.

Z tohoto úhlu pohledu je jasné, že by se mohlo zdát, že nějaké myšlenkové poznání je k ničemu. Garantuji vám (znám to z vlastní zkušenosti), že **tato živá Bytost se neodhalí nikomu, kdo se k Ní snaží přistupovat pouze na základě vědění, ale tato živá Bytost se odhaluje jedinečně tomu, kdo po Ní touží a kdo si k této Bytosti vytvoří silný emoční vztah.**

Jak zvláštní, když zde hovořím o nějaké živé Bytosti, zdánlivě by se mohlo zdát, že je to někdo odlišný ode mě, ale touto živou Bytostí jsem Já sám. Je to mé vlastní Já.

Otázka vlastního Já: Ale Jardo, Já se tě tedy ptám, když podstata duchovního probuzení je tedy v srdci, a je to o nalezení Bytosti, která se ukrývá v mém srdci, tak se tě ptám, proč tolik slov v těch 50. seminářích, proč tolik informací? A to je právě ten druhý úhel pohledu: Každá živá bytost má určité vlastnosti, schopnosti, názory, představy, chce být pochopena jinou živou bytostí ve smyslu, proč dělám to, co dělám a jak to dělám. Každá živá bytost se chce o své názory podělit s jinou živou bytostí. Cožpak nemáme potřebu (protože všichni si něco myslíme) to, co si myslíme, sdělit někomu jinému? Zde začnete chápat, že myšlenkový svět je stejně tak důležitý jako živá bytost. Ten základní krok musí být ten, že Mne vůbec někdo vnímá, že existuji. Jak by to bylo hrozné, kdybych existoval, nebo kdybychom existovali a přesto bychom byli nevnímání jinými bytostmi. Když už začneme být vnímatelní a vnímání jinou bytostí, v té chvíli máme potřebu s touto bytostí komunikovat a sdělit jí, že já jsem ten a ten, v životě dělám to a to a to, a dělám to tak a tak a tak, a současně si něco myslím, o sobě, o tobě, o životě, takže máme potřebu sdílet s jinou bytostí své názory. Bůh má to samé. Proto je tolik knih, taková spousta různých teorií, nauk. Protože potom zjistíme, že pro většinu lidí je nemyslitelné, oni nevěří, že by se mohli setkat s Bohem. Většina lidí si myslím, že je to něco tak nedostupného, že v to vůbec nedoufají. Já tvrdím, že to samozřejmě není jednoduché, ale i když to není jednoduché, je to dosažitelné. Člověk jen musí být upřímný sám k sobě a hlavně ke svému srdci.

Když se setkáme s touto Bytostí (Bohem), nakonec zjistíme, že skutečnost, která se jmenuje Bůh, je něco, co se bude poznávat do nekonečna. V Bohu je obsaženo tolik věcí, že donekonečna Ho budeme poznávat a to je to krásné. Bůh je všudypřítomný. Ale i Bůh se nachází v různých stavech. Jeden ze stavů Boha je, že se nachází v hlavě. Nikdo z nás se nemůže vyhnout peripetiím lidského života. Každý zažíváme nějaké radosti, starosti (těch je ještě více), někdo má obrovské starosti, někdo menší, ale každý má nějaké starosti. Některé problémové situace musí nastat a nelze se jim vyhnout a můžete dělat, co chcete, ale stejně si těmito problémovými situacemi budete muset projít, ať se vám to líbí nebo nelíbí. Jedna těchto problémových situací je třeba smrt. Každý moc dobře ví, že se s tím bude muset setkat.

Před určitými věcmi neutečeme, ale otázka je, jak se k různým problémovým situacím postavíme. Když se k té situaci postavíme tímto způsobem, že budeme přebývat v hlavě, bude to hrozné. Zkusme se k této či k jakékoliv problémové situaci postavit svým srdcem. Problém zůstane problém, ale zjistíme, že najednou nás naše srdce (ten dotýčný, který sídlí v našem srdci) začne utěšovat, podporovat, dávat nám odvalu, najednou cítíme, že v situaci, i když je problémová, osten problému není tak ostrý.

Proto jsem napsal v mailu tomu pánovi, že Ježíš říkal svým učedníkům: „**Můj pravý následovník nesmí jenom věřit, musí také vědět.**“ Lidé stále zapomínají na jednu věc: Bůh není jenom Láska, On je Láska, ale stejně tak je Moudrost a stejně tak i Vůle. Jedna skutečnost nemůže být bez druhé.

Mysl je taková zvláštní věc, že někdo, co se týče vlastního duchovního probuzení, mysl přeceňuje (upřednostňuje ji před srdcem) a tedy se nemůže nikdy dostat do svého srdce, a druhý případ je, že někdo svoji mysl podceňuje, což je také problém, protože nikdo nemůže dosáhnout duchovního probuzení bez toho, aniž by používal mysl, protože mysl ve své podstatě je stejně tak božská jako Bůh sám. Problém je ale v tom, že mysl musí zaujmout to postavení, které jí přísluší. Bez mysli se nikam nedostanete.

Až se setkáte s Bohem, s pravým Já, teprve doceníte svoji mysl a teprve tehdy pochopíte, jak je důležité svoji mysl rozvíjet.

Bůh vám ukáže, že jste nepochopili podstatu své mysli a nepochopili jste její důležitost. Vaše srdce vám to odhalí. Často jsem říkal, jak je velmi nebezpečné, když člověk medituje se zavřenými očima. Když máte otevřené oči, které jsou největším zásobovatelem pro vaši mysl, je vaše mysl čiperná, protože dostává stále nějaké podněty. Ale v okamžiku, kdy zavřete oči, a začnete svoji mysl zásobovat informacemi, se vaše mysl začne otupovat, začne postrádat bdělost, ostrost a pomalu začne uvadat, až uvadne tak, že usnete. Ale i kdyby uvadla tak, že byste si zachovali určité vědomí (budete bdít), zkontrolujte se a buďte k sobě upřímní, zjistíte, že jste polovědomí, zjistíte, že to je tak tupé vědomí, že se tam již nic nemůže odehrát. Aby se něco mohlo odehrát, musí být nejen ostré vědomí, ale musí být i ostrá mysl. **Pokud nemáte ostré vědomí a ostrou mysl, nemůžete se setkat s Bohem.** Zkuste se někdy v klidu, kdy budete sami, zamyslet: Meditace není něco, kde je třeba uklidnit mysl. Někdo si stále myslí, že meditace je o tom, že zklidní svoji mysl. Sdne si, zavře oči a pozoruje ten proces, že když máte zavřené oči, vaše mysl má tendenci ochabovat a být čím dál lenivější a lenivější. Uznějte, že to tak je. Když si toto uvědomíte, tak si uvědomíte, že je to špatně. Udělejte tohle: Říkejte si stále. Já myslím. Já myslím. Já myslím... Opakujte si třeba hodinu: Já myslím. Víte, co začnete zažívat či vám to začne intuitivně přicházet? Je zde někdo, kdo myslí. A ten, kdo myslí, je živá bytost. A kdo to je ta živá bytost, která myslí? Bezděky byste mohl odpovědět: No přece tělo, ale tak to není! Tělo nemyslí, to myslím Já. Co je to za Já, které tady pořád myslí? Najednou zjistíte, že ve vás nastal nějaký vnitřní dialog, že Já mluvím sám se sebou, ale jednou jsem Já takové a podruhé jsem zase jiné já. Ale pořád jsem to Já. Jedna poloha se ptá a druhá odpovídá. Obě tyto polohy jsou ale mé. Potom si zase řeknu: Já myslím. Já myslím. Já myslím. A zjistíte další věc: Když jsem říkali zpočátku: Já myslím. Byli jste nějak vtaženi do tohoto prostoru (srdce), ale tím, jak to budete jako robot pořád

opakovat, vciťte se do toho, že opravdu někdo myslí, že opravdu někdo používá svoji mysl, Já myslím. Já myslím. Já myslím. Zjistíte, že to dělá někdo, kdo sídlí v hrudi. Zjistíte šokující věc, že jste schopni myslet a vůbec k tomu nepotřebujete hlavu. To je šok. Myšlení je přece produktem mozku, který sídlí v hlavě, ne? Myšlení může přece probíhat jediné v hlavě, kde jinde by mohlo probíhat myšlení než v hlavě? Zkuste si hodinu opakovat: Já myslím. Zjistíte, že myšlení začne najednou probíhat v hrudi. Myslí zde najednou někdo, kdo je v srdci. Zjišťuji, že ten, kdo ve mně myslí, je srdce a ne mozek. Potom vám začne docházet, že větší část mé mysli je přímo v srdci a pouze kousek mé mysli je v hlavě. V hlavě, v kontextu s mozkem je jen část mysli, která potřebuje řešit záležitosti fyzických poměrů mého těla. Daleko větší část mé mysli je v mém duchovním srdci. Ta část mé mysli, která sídlí v mém srdci, nemá potřebu se zaobírat mým tělem, ale má potřebu se zaobírat přímo Mnou, jakožto živou Bytostí. Tehdy začnete chápat, co je podstatou duchovního probuzení: Opustit hlavu a přemístit se do srdce. Máte tři možnosti: Být jenom v hlavě nebo být jen v srdci anebo být v hlavě i v srdci současně. Třetí možnost je správná. **Bud'te na Zemi, ale nebud'te z tohoto světa. Uvědomujte si tento svět, ale vnímejte, že těžiště vašeho bytí je v srdci.**

Když řekneme mysl, zapomeňte na to, že mysl souvztažní pouze s hlavou a mozkem. S hlavou a mozkem souvisí pouze kousek naší mysli, to je ta část naší mysli, která potřebuje řešit záležitosti našeho těla. Větší část naší mysli se nachází v srdci.

Dotaz posluchačky: Mám takový problém, já se vlastně pořád pohybuji ve světě byznysu a mám pocit, že na to potřebuji svoji hlavu, že to nemůžu dělat srdcem.

J.P.: A já jsem říkal, že s mozkem souvisí ta část naší mysli, která řeší záležitosti našeho fyzického.

Posluchačka: A byznys spadá kam?

J.P.: To je záležitost našeho těla.

Posluchačka: Zabírá mi to spoustu času.

J.P.: Protože většinu tvého času zabírá tvé tělo. Protože tvé tělo je pro tebe velmi důležité, tak právě proto jsi pořád zaměřena na mysl, která souvztažní s tvým mozkem.

To je problém třeba nespavosti. Hodně lidí si vůbec neumí představit, než fungovat v kontextu s myslí, která souvztažní s mozkem. Spánek není nic jiného než to, že v průběhu usínání opouštíte svět své hlavy, který potřebujete pro řešení praktických věcí a stahujete se do srdce – do vašeho domova. My stále bydlíme ve svém srdci, akorát jsme na to zapomněli.

Posluchačka. Kdybych měla více času a neměla svoji práci, tak je to jiné.

J.P.: To je ale právě ten problém pozemského bytí. Nemůžeme zcela ignorovat naše pozemské záležitosti, to nejde. Někteří lidé jsou frajeři, skončí v práci a pracují ještě i v hospodě. Pracují vlastně pořád. Ale naše duše a Duch má také požadavky! Také si na nás činí nárok! Zabývejte se podstatou svého života a tím, kým jste a proč tu jste! A to je ten problém, jak to vše dát dohromady. Tam se právě začne projevovat naše zralost, že pozemským věcem věnujeme jenom to nezbytně nutné, co si zaslouží a zbytek našich schopností, naší energie, naší mysli věnujeme tomu podstatnému. To je to, co měl na mysli Ježíš, když za ním přišli a ptali se ho, komu mají platit daně. On řekl: Ukažte mi peníz. Čí je to podobizna? Císaře. Tak dejte císaři, co je císařovo a Bohu dejte, co je Boží. My musíme řešit pozemské věci, to nikdo za nás dělat nebude (pokud nemáme dobrého sponzora), ale současně musíme také řešit to podstatné. Každý sám si musí zvolit ten správný poměr. Mému založení by také vyhovovalo řešit jen nějaké duchovní otázky, ale pracuji ve Vítkovicích a čím dál více mi tam práce přidávají a snaží se zaměstnávat moji hlavu (a daří se jim to), ale stačí mi si během půl hodiny si někde na chvíli odběhnout a snažím se stabilizovat ve svém srdci, povykládat si s Bytostí v mém srdci a zase jdu pracovat. Mám třeba už tu výhodu, že nemusím nad Bohem přemýšlet a hledat Ho, já už vím, kde je a kdo to je, takže už můžu (a myslím, že každý z nás by to už mohl) jít přímo ke Zdroji, kde se najím a napiji a jdu zase pracovat.

Dotaz posluchačky: Ale tu pozornost můžeš přece věnovat současně té práci a současně můžeš být v srdci, ne? To přece jde.

J.P.: Samozřejmě, že to jde. Někdo třeba má to štěstí, že má takovou práci, která to umožňuje. Ty takovou práci dejme tomu máš. Někdo má ale třeba takovou práci, která je hodně náročná na hlavu, kde musíš intenzivně přemýšlet o neduchovních věcech a tam už je to horší. Právě proto vždycky duchovní učitelé říkali svým žákům, aby si hledali jednoduchou práci, která není náročná na hlavu. Pokud máš práci, kde jen myslíš lehce a je to spíše o té manuální činnosti, tak tam není problém směřovat pozornost o to více do srdce. Ale pokud budeš mít intelektuální práci, musíš jít do hlavy, to jinak nejde. Samozřejmě, že to srdíčko tam lze nějakým způsobem potom propasírovat, ale je to daleko složitější, než když máš jednoduchou práci.

Posluchačka: To je pravda.

Takže vidíte, že zdánlivě může být mysl jednak překážkou k nalezení Boha, ale není to ani tak záležitost mysli, protože člověk musí pochopit, že naše mysl není celá obsažena v hlavě. Jestli si vzpomínáte, mnohokrát jsem zde říkal, kdo koho vytvořil, hmota mysl nebo mysl hmotu?

Odpověď posluchačky: Hmota mysl.

J.P.: Ano, kupodivu hmota vytváří mysl.

Další posluchačka: Jak to?

J.P.: Právě proto mne fascinuje zvěrokruh, protože odhaluje tyto věci. Býk je zemské znamení. Za Býkem jsou Blíženci – vzdušné znamení. Všimni si, že zvěrokruh ti ukazuje, že vždycky je element země následován vzdušným znamením. Země souvisí s hmotou a vzduch souvisí s myslí. Všimni si, že hmota předchází mysl. To ti jen vysvětluje, že hmota vytváří mysl. Samozřejmě by to chtělo ještě rozvést, ale souvisí to s jednou věcí: Mysl (duše) sídlí v našem srdci. Tato mysl, která sídlí v našem srdci, byla před hmotou našeho těla. Tím, že naše duše si vytváří toto tělo, a když je tělo maličké, vyvíjí se a tím se také vyvíjí mozek. Náš mozek vytváří právě tu část mysle (racionální mysl), která řeší pozemské záležitosti, a co jsi věděla, když jsi byla malá holka? Nic. Všechno věděla mysl, která je v tvém srdci. Všimni si, že od okamžiku tvého početí, kdy ses vyvíjela v těle matky, se začala vyvíjet nová mysl – tvoje mozková mysl (říkáme tomu – naše osobnost). Osobnost není nic jiného než mysl, která byla vytvořena hmotou tvého mozku. Tato nově vzniklá mysl, která se vyvinula v průběhu této pozemské inkarnace a která byla vytvořena tvým mozkem, bude po tvé smrti zakomponována do té větší části tvé duše. Uznejte, že vaše duše je obrovská, ale současně skrze váš mozek vzniká kousíček úplně nové mysli, a tato nová „buňka“ této nově vzniklé mysli bude po smrti zakomponována do vaší velké duše. Takhle si vaše duše vytváří každou inkarnací nový kousek duše a tím se ta duše vyvíjí a modifikuje.

Život – Bůh má obrovský zájem, aby tato vaše mozková mysl vznikla, aby se vyvíjela. Ale to neznamená, že když má Bůh zájem na rozvoji naší racionální mysli, že byste měli zapomínat na tu mysl, která je ve vašem srdci! Musíte mít to i to! V tom je umění života – **Bůh je VŠE! Bůh není jenom jednota. Bůh není jenom mnohost. Bůh je jednota i mnohost!**

Můžu toužit po nějakém nádherném vztahu mezi mužem a ženou. Můžu vytvořit nebo zažívat takovýto krásný vztah, který bude tak intenzivní, že zapomenou na Boha, na své vlastní Já. Anebo se zaměřím na své vlastní Já (Boha) a uvědomím si, že Bůh je ve všem a že každému člověku spatřuji sám sebe a v té chvíli pro mne přestane žena existovat. Když se podívám na ženu, budu pak zažívat, že to jsem Já v jiné podobě. Bůh bude dominantní a muž

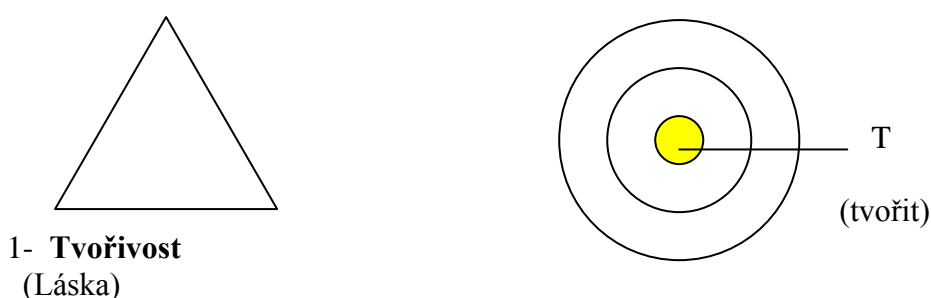
a žena zmizí. Ale já nechci to nebo to, já chci to i to! Chci zažívat Boha, ale také mít možnost zažívat krásný vztah s jinou bytostí. Musíme zažívat vždy oba extrémy současně.

Z toho důvodu cítím, že **zvěrokruh jako takový je opravdu velice důležitá věc, protože nám umožňuje pochopit podstatu Boha - podstatu života. Bůh = život. A protože my jsme živé bytosti, odhaluje nám podstatu nás samotných.**

Většina lidí si myslí, že když objeví Boha, že už něco vyřešili a už nepotřebují nic řešit. To není pravda. Uvědomte si, že Bůh je tvořivost sama. Bůh je velice tvůrčí Bytost. Když je Bůh jeden, je současně tři. Znovu zopakuji to, co zde říkám celých 5 let:

Trojedinost Boha:

I když je Bůh jeden, je současně tři:

Na tuto trojedinost se můžeme dívat ze dvou úhlů pohledu. Máme jeden trojúhelník (Bůh je jeden), který má tři vrcholy, to znamená, že Bůh (naše vlastní Já) má tři schopnosti. V první řadě máme schopnost tvořit, ať se nám to líbí nebo nelíbí. Jiné slovo, které používáme pro tvořivost, je Láska. Uvědomujete si nedozírné následky, které to má? Schopnost tvořit – být tvůrčí je to samé jako milovat. Jakákoliv tvořivost je stav radosti, štěstí. Znáte to všichni z vlastní zkušenosti, když jste hodně radostní a šťastní, jak překypujete tvůrčí energií? To je jedno a to samé. Tato jedna ze tří složek je samotné jádro vaší bytosti (obr. vpravo), je to střed, ta nejhlubší podstata vaší bytosti. Podstatou naší bytosti je Láska, radost, štěstí, jinými slovy – tvořivost!

Jestliže se člověk přistihne, když si udělá sebekontrolu, že není právě šťastný a radostný, tak má jasný a neklamný důkaz, že nevnímá jádro – střed vlastní bytosti. Jádro = srdce.

Dotaz posluchačky: když jsem nešťastná, tak nejsem v srdci?

J.P.: Jasně že ne. Ne že když jsi nešťastná, ale i když jsi normální, nejsi v srdci, protože být v srdci znamená zažívat obrovskou euforii radosti a štěstí.

Posluchačka. Takže je to chyba, když nejsem v srdci.

J.P.: Samozřejmě.

Posluchačka: Ale přece nemůžu být pořád šťastná.

J.P.: Ale když víš, jak na to, tak můžeš být. Když máš tu sílu neustále sebe udržovat ve svém srdci, můžeš být šťastná.

Posluchačka: I když jsem právě pohlcena silně problémy?

J.P.: Kde jsou problémy? V srdci nebo v hlavě? V hlavě. Takže samozřejmě, když budu v hlavě, budu mít problémy, ale když budu v srdci, problémy nebudou.

Posluchačka: Dobře, ale když se kolem mne bude cokoli dít, to mám na to kašlat?

J.P.: Všimni si, že **srdce nemá potřebu ignorovat problémy. To není podstata srdce. Přirozenost srdce je taková, že chce problémy řešit. A chce je řešit tím správným**

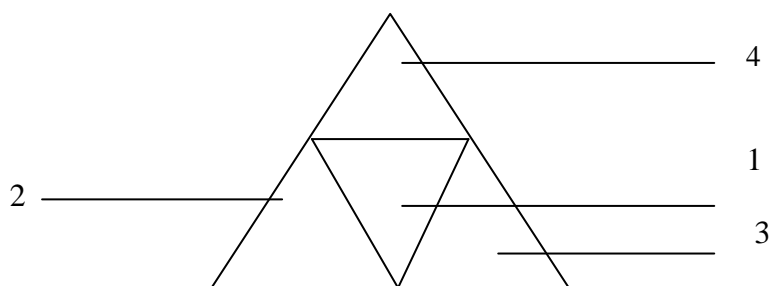
způsobem – tak, aby se odstranila příčina problémů. Ne aby se problém řešil nějakým způsobem, který jádro problému neodstraní. Srdce je férové. **Jedině srdce je schopno ti ukázat, že máš problém, o kterém, když se na něj podíváš z roviny srdce, řekneš, že to vlastně žádný problém není.** To si jen myslíš, že to je problém, ale ve skutečnosti to žádný problém není. Je to problém pouze na základě nějaké tvé fikce. Srdce ti řekne: **Jak můžeš vůbec vnímat, že něco je problém, když se tato záležitost vůbec nedotýká podstaty života. Jestliže je něco, co nazýváme problémem, a je to určitá myšlenka, která přitom vůbec neřeší podstatu života, tak srdce opravdu vnímá, že to není žádný problém.**

Ty máš řešit podstatu života. A co je podstatou života? Být radostná a šťastná bytost.

Tři složky tvůrčího procesu Boha:

1. Tvořivost (Láska)

Uvědomte si, že veškerý vesmír vznikl na základě toho, že byl někdo radostný a šťastný. A bavíme se o nás, ne o někom cizím. To znamená, že uvědomit si obrovskou radost, štěstí je přesně to samé jako uvědomit si, že mám chuť něco dělat. Když jsem radostný a šťastný, úplně ze sebe chrlím tvůrčí energii. Je důležité si uvědomit, že je to přímo jádro – střed naší bytosti. Právě proto všechny funkční (pevná) znamení – **Lev, Býk, Štír a Vodnář souvisí s tvořivostí.** A proč s tvořivostí souvisí čtyři znamení? Protože Bůh se potřebuje projevit čtyřmi způsoby. Tvořivost se také musí projevit čtyřmi způsoby. Jestliže je někdo trojjediný, existují v něm čtyři možnosti:

Existuje možnost, že budeme tyto tři kvality zažívat v harmonii, stejně intenzivně (1), nebo bude situace, že bude jeden z vrcholů dominantní (třeba 2), nebo bude dominantní kvalita č.3 nebo kvalita č.4. Všechno vyvěrá z přirozenosti Boha. Jestliže je někdo trojjediný, existují čtyři možnosti. Proto se může tvořivost projevit pouze čtyřmi způsoby. Tyto čtyři znamení představují čtyři různé způsoby, jak se může tvořivost projevit.

Tak jsme se stali tvůrčí bytostí a co dál? Logicky následuje další krok. Uvědomte si, že nelze naplnit svoji podstatu (sami sebe), když budeme jen tvůrčí. Když chceme být tvůrčí, musíme mít jako následující krok co?

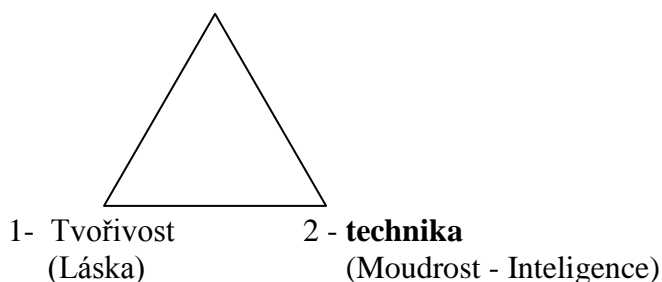
Odpověď posluchačky: Jít ven.

Posluchač: Tvořit.

Další posluchačka. Moudrost.

J.P.: Moudrost. Moudrost ale nazvěme ještě výstižněji. Žádná tvořivost se neobejde bez techniky.

2. Tvůrčí technika (Moudrost):

Můžete naplnit sami sebe, svoji tvořivost, pokud nemáte tvůrčí techniku, nějaký tvůrčí způsob? To nejde. Tvorba nemůže probíhat skrze tvorbu. Tvořivost probíhá skrze nějakou tvůrčí techniku. Pokud nemáte k dispozici nějakou tvůrčí techniku, tak nic nestvoříte. Intelligence je určitá tvůrčí technika.

Má mravenec intelekt?

Posluchačka. Určitě.

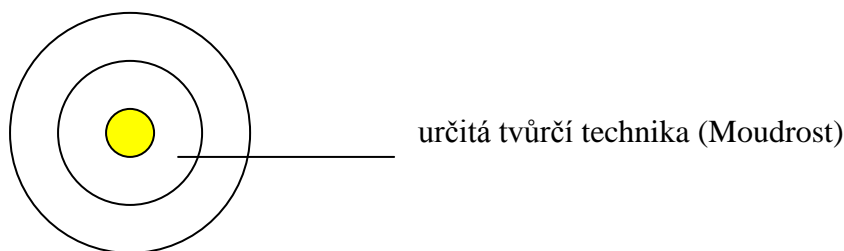
J.P.: Určitě ne. Ale projevuje se skrze mravence intelligence?

Posluchačka. Rozhodně ano.

J.P.: Intelekt jsou Bliženci a potom jsme si definovali, jaký je rozdíl mezi intelektem a inteligencí. Intelligence je tvořivost, která se projevuje určitým způsobem. Mravenec je tvůrčí záležitost, ale je to záležitost, která se projevuje určitým tvůrčím způsobem. Tvořivost, která se projevuje skrze Iva, je také intelligence, ale je to jiný způsob tvoření než která probíhá přes mravence. Tvořivost, která se projevuje skrze člověka, je zase jiný způsob tvorby, než která se projevuje skrze Iva. Člověk je obdařen jinou inteligencí než je obdařen lev. Lev je obdařen jinou inteligencí než je obdařen mravenec. Nestačí říct, že Moudrost je Moudrost, je třeba zdůraznit, že **Moudrost je intelligence - určitý způsob tvoření, tvůrčí technika**. Jestliže jste obdařeni tvůrčí energií, ale nemáte k dispozici žádný tvůrčí způsob, tak k čemu vám ta tvůrčí energie je? K ničemu. Proto vždycky říkám, že každý podnikatel jako první krok musí mít podnikatelský záměr, což je to, že budu tvořit určitým způsobem.

Když půjdeme do duchovnějšího nazírání, jak to probíhá v Bohu? On se nejdříve dostane do stavu, kdy hluboce procítuje svoji euforii, štěstí a radost, a v určitém stavu prožívání radosti v něm vznikne Idea. Idea je právě ta konkrétní určitá technika. Když Bible říká: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh a skrze toto Slovo všechny věci učiněny jsou, a nic není, co by nebylo učiněno tímto slovem, a toto Slovo přebývalo mezi námi, ale svět toto Slovo nepoznal. Tím Slovem byla míněna určitá Idea, určitá tvůrčí technika. Jestliže byl Ježíš zosobněním určité Ideje, Ježíš zosobnil určitý způsob života. Ježíš, jako určitý zosobnitel určitého životního stylu nám ukázal (inspiroval nás), abychom stejný životní styl vedli i my. Dostává to úplně novou dimenzi: Moudrost – Intelligence – tvůrčí technika – životní styl a pořád je to to samé. Život je tvůrčí záležitost. Život není nic statického a pasivního, ale je to tvůrčí záležitost, takže když řeknu životní styl, mám na mysli určitý způsob tvoření a to je Moudrost – intelligence.

První, co vystupuje z tvořivosti (Lásky) je určitá tvůrčí technika (Moudrost), určitá Idea:

Protože v samotném Božství jsou čtyři možné stavy, **tvůrčí technika (životní styl)** se může projevit čtyřmi způsoby: **Střelec, Panna, Ryby, Blíženci**.

Kolik je ve vesmíru Lásek?

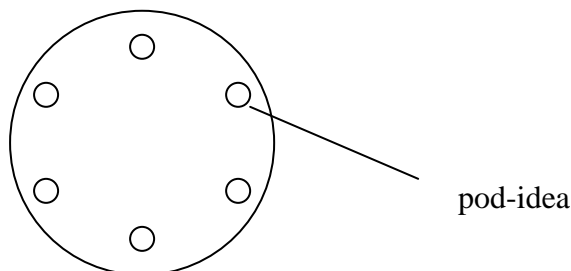
Posluchačka: Nekonečně mnoho.

Další posluchačka. Jedna.

J.P.: Ano, jedna –zatím jedna. A kolik může být tvůrčích technik? Nekonečné množství. Jedna jediná Láska je schopna pojmout nekonečné množství Idejí. Zde vám popisují přirozenost Boha. On je ve své Lásce jeden, ale co se týče tvůrčích technik, má jich množství. Když prožijete Boha v sobě, zjistíte, že tatáž Bytost, kterou jste objevili ve svém srdci, je v srdci každého člověka. Co se týče Jeho polohy (On = Láska), budete v každém člověku nacházet jedno a to samé. Ale Bůh není jenom Láska, On je i Moudrost a ve sféře Moudrosti vznikají určité tvůrčí techniky a začnete zjišťovat, že tvůrčí technika, kterou mám já, je jiná než tvůrčí technika, kterou má jiný člověk a pozor na to: tyto tvůrčí techniky nejenom, že jsou z Boha, ale jsou přímo Božské, protože Bůh je i určitá tvůrčí technika, takže ve sféře tvůrčích technik se už můžeme vnímat, že jsem rozdílné bytosti. Vnímáme pořád Boha, protože i tvůrčí technika je Bůh, takže mohu zažívat, že ve mně je jiná tvůrčí technika (Intelligence, Moudrost) než v tobě. Je to božská věc, ale už ve sféře Boha se můžeme vnímat jako odlišné bytosti. Proto říkám, že Bůh je jeden, ale mám na mysli, co se týče Lásky. Co se týče jeho Moudrosti, můžeme říci, že každý jsme neopakovatelnou Božskou Bytostí. Moudrost – jinými slovy Intelligence, životní styl, tvůrčí technika.

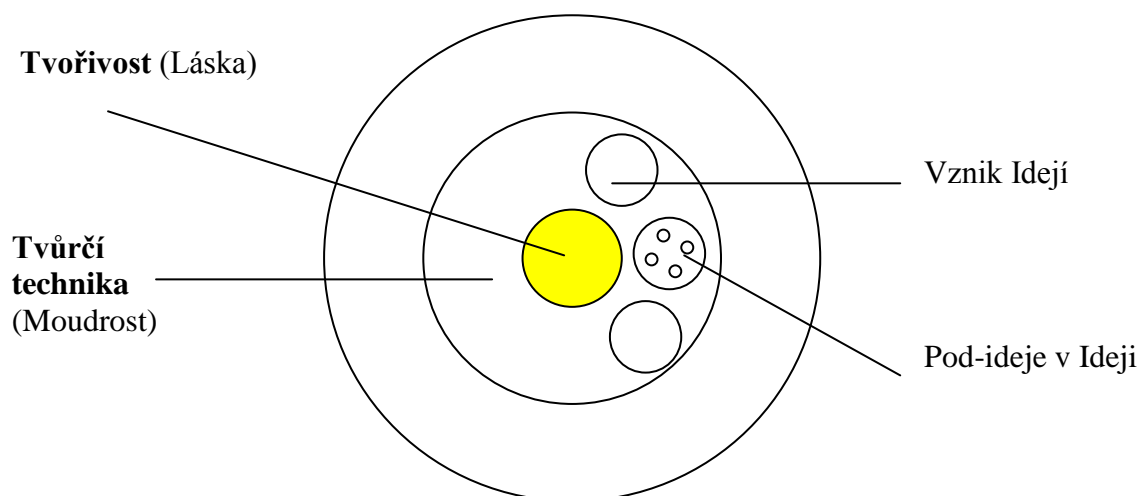
Bůh je ve své Lásce jeden, tato jedna jediná Láska pojme nekonečné množství tvůrčích Idejí (technik), a každá ta tvůrčí technika (Idea) je zodpovědná za svůj vlastní vesmír. Náš fyzický vesmír je produktem jedné božské Ideje. Co se týče té Ideje, zase jsme stejní, protože jsme účastníci vesmíru, který stvořila jedna z tvůrčích technik, ale každá Idea má určité pod-ideje:

Idea:

Všichni jsme produktem této Ideje, ale každý z nás je určitá pod-idea. Existuje nějaká obecná tvůrčí technika, ale do každého z nás vstupuje určitý speciální projev této techniky (určitá pod-idea). V nás se zosobňuje společná Idea, jinak bychom nebyli v tomto stejném

vesmíru, ale v každém z nás je z této Ideje zdůrazněna určitá pod-idea, čili specifický způsob, jak se tato tvůrčí technika bude projevovat. Vidíte, jak se jednota postupně množí, množí a množí (tvar pyramidy).

Jsme tvůrčí bytosti obdařeni schopností tvořit, objevili jsme si určitou tvůrčí techniku, určitý životní styl, a zbývá nám co?

Odpověď posluchačky: Vůle.

J.P.: Jinými slovy:?

Posluchačka: Uskutečnění.

J.P.: Jinými slovy?

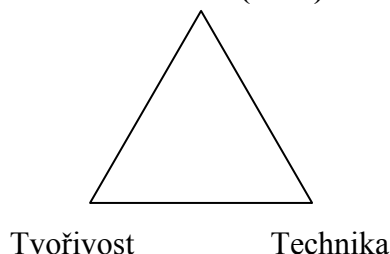
Málokdo si uvědomuje a je to logické: Když máte určitou tvůrčí techniku, to nestačí. Každá tvůrčí technika automaticky vyžaduje co?

Posluchač: Bytost.

J.P.: Ještě to nestačí. Ano, samotný realizátor, to s tím souvisí, ale ještě to stále nevystihuje podstatu. Když jste tvůrčí bytost, udělali jste jednu tvůrčí techniku, druhou tvůrčí techniku, tak co vám dojde? Že ten, kdo se hodí pro tuto první techniku, se nehodí pro druhý způsob tvorby. Zjistíte, že pro každou techniku se hodí někdo jiný. Čím je to dáno? Jeho kvalitou, vlastnostmi. Každá technika automaticky vytváří:

3. Kvalita (Vůle):

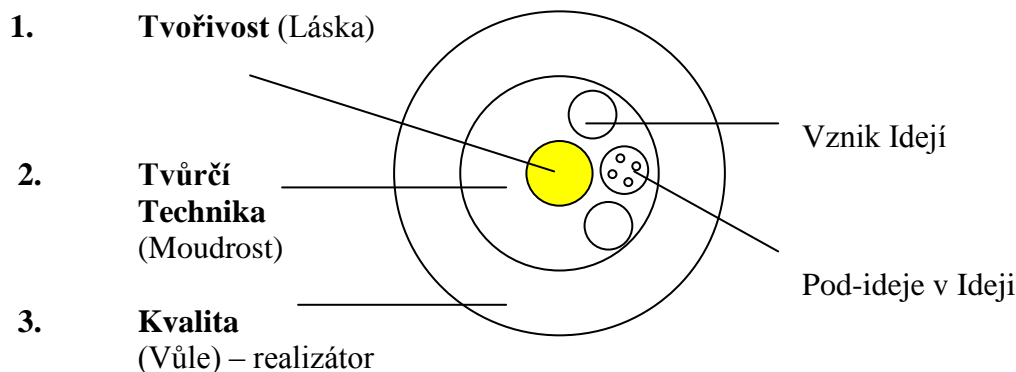
Kvalita (Vůle) – vznik individuální bytosti.

Každá Idea vytváří kvality (vlastnosti). Teprve v této sféře vzniká individuální bytost. Tato bytost je obdařena určitými individuálními vlastnostmi. Kdo vytvořil vaše vlastnosti? Tvůrčí technika, kterou realizujete. A kdo vytvořil tuto tvůrčí techniku? Vaše tvořivost. Když má někdo specifické povahové vlastnosti, čím je to dáno, že má každý jiné parametry? Tím, že každý z nás byl určen k realizaci určité tvůrčí techniky, a stvořila ho určitá tvůrčí Idea, která byla stvořena Láskou (tvořivostí).

Když se bavíme o kvalitě (Vůli), uvědomte si, co se ukrývá za slovem Vůle. Každý řekne, že Vůle je síla. Ale Vůle je určitá kvalita, síla, která slouží k realizaci (uskutečňování) určité tvůrčí techniky, životního stylu. Tento realizátor určitého tvůrčího způsobu musí být zákonitě obdařen určitými kvalitami (parametry). Jestliže nějaké parametry se hodí pro nějakou tvůrčí techniku, nebudou se hodit pro jinou tvůrčí techniku. Víme tedy, co se ukrývá za slovem individuální bytost – je to zosobnění určité kvality, která je vhodná k realizaci určitého životního stylu.

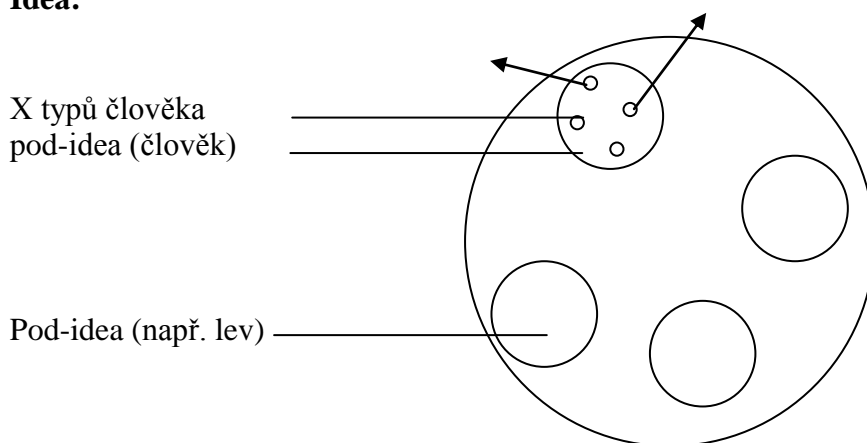
Boží trojjedinnost:

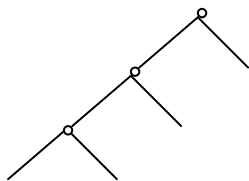
Je jedna Láska, která je schopna pojmout nekonečné množství Idejí, a z jedné Ideje může vzniknout x kvalit, protože v každé Ideji jsou pod-ideje a každá pod-idea vytváří specifickou vlastnost – určitou Individualitu.

Máte určitou Ideu, ve které je obsažena pod-idea – mravenec. Je zde určitá tvůrčí technika, která se projeví mravencem. Potom tam může být obsažena jiná pod-idea, která se třeba projeví kvalitou lva. Anebo se v této pod-ideji objeví kvalita člověka. A v rámci této pod-ideje mohou být další pod-ideje, protože každý člověk může být jiný.

Idea:

Vidíte, že se zde odehrává tento proces neustálého košatění:

Kvalita se může projevit čtyřmi způsoby: Beran, Kozoroh, Rak, Váhy.

Říkal jsem, že Lev, Býk, Štír a Vodnář souvisí s aspektem tvoření, Střelec, Panna, Ryby a Bliženci souvisí s aspektem Moudrosti neboli určité tvůrčí techniky, a u znamení Beran, Rak, Váhy a Kozoroh jsme si říkali, že souvisí s aspektem bytí, že vůbec existujeme. Zapamatujte si, že **když něco existuje, automaticky to znamená – mít určitou vlastnost (kvalitu)**. Bez kvality být nejde. Když řeknu, že tyto čtyři znamení souvisí s aspektem bytí, znamená to – mít určité vlastnosti, parametry a tato kvalita se může projevit čtyřmi způsoby.

Dostáváme se k důležitému momentu – zokruhování. Začalo to Láskou (tvořivostí), pokračovalo to Moudrostí (vznikem určité tvůrčí techniky), pokračovalo to, že určitá tvůrčí technika automaticky vytváří určité parametry, vlastnosti, které jsou schopny realizovat tento způsob tvorby, a když už máme tuto kvalitu (když vznikla individuální bytost), co musí tato kvalita udělat? Může být tvůrčí technika zrealizovaná určitou kvalitou, kdyby se tato kvalita neobrátila tam, kde to začalo, to znamená na tvořivost? Pokud by se kvalita odtrhla od tvořivosti, nic by neproběhlo. Kvalita, která bylo konečným produktem, se musí obrátit na počátek všeho – samotnou tvořivost a začít tvořit. A protože kvalit je nekonečné množství, a každá bytost, která je obdařena svými specifickými parametry, se obrací na jednu Lásku, tak z té Lásky se potom stává jakoby zdánlivě více Lásek, protože na tuto Lásku se obrací různé individuální kvality. Proto je zde potenciál, který se později naplnil, že dokonce vznikly i zlé lásky. Tak z původní jediné Lásky vzniká více Lásek, a různé podoby Lásky, ale kdo způsobil, že jedna jediná Láska se změnila na různé Lásky? Různé kvality, které se začaly obracet na jednu Lásku a začaly používat tuto Lásku. Jinak to ani nejde. Nejde to jinak než aby tvořivost vytvořila tvůrčí techniku, která zase vytvořila kvalitu a tím to hasne. Aby probíhal tvůrčí proces, kvalita se potom musí obrátit na Lásku a použít Ji.

Dotaz posluchačky: Říkal jsi, že jsou zlé lásky? Jak může být zlá láska?

J.P.: Někdo tvoří takovým způsobem, že chce někomu ubližovat. Cožpak nejsou takové bytosti? A je to dobrá láska?

Posluchačka. Já jsem si myslela, že láska je jenom dobrá.

J.P.: Skrze určitou individuální bytost se může projevit i láska zlá. Jsou bytosti, které svým konáním způsobují bolest jiným bytostem. To přece není dobrá tvorba. Láska je tvořivost. Ale všechno začalo z té původní Lásky, která je stále v té čisté formě a to je prožitek štěstí, radosti. Uvědom si, že Lásku používají určité kvality, čili různí jedinci.

Představitelem této Lásky je Slunce. Slunce je střed. Můžeš se dívat na Slunce, vidíš modrou oblohu, zlatý kotouč, příjemné teplo, světlo, ale znáš stav, když se Slunce zakryje takovými prapodivnými mraky a najednou vzniká taková rudá koule, kdy z toho máš pocit, že to nevěští nic dobrého. Je to pořád stejné Slunce? Toto stejné Slunce, které ve své podstatě je stále ten stejný zlatý kotouč, se ti najednou zjeví krvavě rudé. Kdo to způsobil? Určitá kvalita. Tato čistá Láska může být překroucena v něco nečistého. Za to ale nemůže Slunce, ale ten, kdo to Slunce používá.

Poznámka z přestávky:

... Už chápeš, co to jsou Ryby, že to je určitý životný styl, který platí pro celek. Ryby = společný životní styl. Chápeš, proč Ryby ovládají věznice, nemocnice? Protože tam všichni musí dodržovat určitý životní styl.

To je právě to, že my používáme taková základní slova, jako je Láska, Moudrost atd., a přitom nechápeme esenci toho. To, že Moudrost (Intelligence) není nic jiného než žít, fungovat, tvořit (protože život je tvořivý proces) určitým způsobem, jinými slovy, že realizuješ určitý životní styl. Nic jiného se v Moudrosti neskrývá.

I když je Bůh jeden, máme současně každý svého Boha, protože člověk je výsledkem procesu, který probíhal v Bohu (který je jeden), ve své podstatě je to Láska, která stvoří určitou tvůrčí techniku, kterých může být spousta a každá tato tvůrčí technika si zase tvoří různé vlastnosti a na konci je člověk. To znamená, že v člověku je obsažena určitá vlastnost, určitý způsob bytí a Láska (tvořivost). To všechno je člověk a my jsme na úrovni duchovní (božské) Bytosti, který je ještě ani neprojevil hmotně. Takže i v Bohu je spousta Bohů. Proto je v Bibli napsáno: i řekl Bůh: „Učiňme člověka k obrazu svému“. Bůh tak mluví v množném čísle, protože v Něm je spousta Bohů, spousta tvůrčích idejí, spousta kvalit.

Poznámka posluchačky: Jak jsme se bavili o tom, že člověk, když není šťastný a radostný, že není v srdci, ale má a prožívá jen starosti, tak to je hřích, ta ustaranost nebo něco takového? Tak mne to trochu popudilo, když jsi to říkal, protože jsem matka, mám děti a řeším s nimi problémy, mám o ně starost a to je hřích?

J.P.: Říkal jsem, že každý vesmír projevuje určitou tvůrčí ideu (techniku). Říkal jsem, že těch tvůrčích technik je spousta, to znamená, že je spousta vesmírů. Ale náš vesmír je specifický v tom, a obzvláště naše planeta to nejvíce vystihuje, že idea, kterou zde my máme, či idea, která stvořila tento vesmír, je ta, že žít radostný život, to je skoro nemožné. V tom je specifická lidské rasy, pozemského člověka a právě ten člověk, kterému se podaří zrealizovat to, že je schopen vést radostný život v podmínkách, které tomu vůbec nefandí, které tomu chtějí naopak zamezit, tak to je ten, který naplnil techniku, kterou zde přišel zosobnit Ježíš. Právě proto jsou pozemšťané největší miláčci Boha.

Posluchačka: To zní hezky.

J.P.: Jsou jiné vesmíry, kde vedou bytosti tvůrčí život a nic jim v tom nepřekáží.

Posluchačka: Já jsem si myslela, že to pak mají za odměnu.

J.P.: Nemají to za odměnu, oni ani vůbec nemají sílu a nebyli obdařeni takovými parametry jako my, kteří tuto ideu zde chceme realizovat. Ty jsi zde asi nebyla, když jsem vysvětloval příběh o marnotratném synu. Protože tehdy, až se ten marnotratný syn vrátí domů, obdaří ho jeho Otec určitými dary, které ten starší syn, který byl neustále u svého Otce, nikdy nedostal a právě proto byl potom ten starší syn trochu rozhořčen. Bytosti, které nikdy neopustily duchovní svět a byli tam stále šťastni a nikdy si neprodělali tuto zkušenost zde na Zemi – snažit se být šťastný, když to skoro nejde, tak ti to nikdy nepochopí.

Posluchačka: Já jsem si myslela, že právě rosteme těmi zkušenostmi, abychom se pak právě dostali do těch vyšších světů duchovních, což budeme mít pak jako za odměnu.

J.P.: Tak to ale není, zde se jedná o to, že ty duchovní bytosti zde vůbec nemusely jít.

Posluchačka: Proč?

J.P.: A proč by tady měly jít a trpět zde? Kdo chce trpět? Ty chceš trpět? Já ne. Tak proč by zde šli? Šli zde jen z jednoho důvodu: Protože věděli, že za to utrpení, které zde stejně každý do určité míry prožije, potom něco získají. Získají (získáme) to, že z nás vznikne nový Bůh. A proto ti andělé (což jsou božské bytosti) ví, že jít na Zemi znamená velmi trpět, tak si řeknou, že jim to nestojí za to a bude jim stačit, že jsou andělé. Ale někteří andělé si řeknou, že ta

vidina, že by se z nich stal nový Bůh, začne být pro ně tak lákavá, že to podstoupí a jdou tam (zde na Zemi).

Posluchačka: A v tom musíš pracovat jen sám, v tom ti nemůže druhý člověk vůbec pomoci?

J.P.: Z druhé strany – zkus prožít svůj život zcela sama. Svým způsobem si můžeme nějak navzájem pomáhat. Ten samotný akt nalezení Božství ve svém srdci musíš udělat sama, ale není v tom pomoc, že když jsi v beznaději, že tě někdo podporuje, inspiruje, dává ti kuráž, tak není ti nápomocen v tomto procesu?

Posluchačka: Ale když mi někdo řekne, že mi pomůže dostat se k Bohu, tak to je blbost, ne?

J.P.: A když ti dá správnou informaci, tak ti nepomůže?

Další posluchačka. Záleží, co ty pak s tou informací uděláš.

J.P.: Už chápete, o čem jsou Blíženci Intelekt? Co to je informace? Nepotřebujete informaci primárně proto, a co je to myšlenka? Myšlenka vám pomůže vyobrazovat určitou kvalitu, ale myšlenka by měla být o tom, a je o tom, že vám říká, co máte dělat, ale hlavně, jak to máte dělat. Myšlenka ti musí říct, co máš dělat a také ti musí něco odhalit, to znamená, že by měla v sobě mít nějakou inteligenci. Intelligence je technika, jak to udělat.

Zvěrokruh není o ničem jiném než o tvořivosti, o určité tvůrčí technice (živ. stylu) a o určité kvalitě. A tuto kvalitu musíme představovat my.

Stále přemýšlím o partnerství, o kvalitě vzduchu. Partnerství není jenom primárně o tom, že vyhledáváš přítomnost lidí, kteří jsou ti nějak sympatičtí atd., to není hlavním posláním partnerství. **Hlavním posláním jakéhokoliv partnerství je to, abychom si uvědomili, že jsme navzájem odlišné (jiné) bytosti.** Kdybychom byli všichni stejní, byla by to nuda. Byla by vůbec možná situace, aby byl pro tebe někdo přitažlivý, kdyby nebyl od tebe odlišný? To nejde. Všimněte si, že každý člověk je někým přitahován, každý člověk navíc sám chce být přitažlivý pro jiné lidi, ale tyto síly přitažlivosti by vůbec neměly šanci existence, kdyby nebyl svět odlišnosti. Kdyby byl svět stejnosti, tak přitažlivost neexistuje. Život bez přitažlivosti by nebyl žádný život. To vše zase všechno vyvěrá z podstaty samotného Boha. Vždycky jsem si myslel, že se jedná o to, aby člověk dosáhl přímo toho prožitku, že přímo Já jsem Bůh, že moje Já je božské. A je to pravda. Ale stejně tak potřebuje Bůh zažívat, že je od člověka odlišný. Bůh nechce být zažívám jenom tím prožitkem, že jsem to přímo Já. Bůh usiluje o to, aby byl vnímán jinou bytostí a aby tato bytost měla prožitek, že Bůh je někdo jiný než já. A to je naše mysl (duše). Protože Bůh se chce předvádět, je exhibicionista. Kdyby On byl ztotožněný sám se sebou, neměl by se komu předvádět.

Posluchačka. Protože nechce být sám.

J.P.: No ale proč nechce být sám? Nechce být sám, protože když bude ještě někdo jiný než On, to znamená, že musí mít jiné kvality než má Bůh, a tím má On možnost se předvádět. Když to aplikujete sami na sobě, můžete mít prožitek, že vaše Já je božské, budete mít pocit, že Bohem jste přímo Vy sami, ale potom je ještě takový zvláštní prožitek, že vnímáte sebe, svoje Já a máte pocit, že to Já stojí před vámi a vy se díváte na Sebe a jste ze Sebe úplně paf! Je to velice zvláštní a příjemný prožitek. A tehdy, když budete mít možnost si porovnat tyto dva prožitky, garantuji vám, že si vyberete tu možnost, že můžete Boha vnímat, jak stojí před vámi, že je to někdo jiný než vy, že vám to dává daleko větší satisfakci. I když budete vědět, že se díváte na své vlastní Božské Já. Ale chcete zažívat toto božské Já, jako kdyby to byla Bytost jiná než jste vy, že toto božské Já je naprosto dokonalá a všemohoucí Bytost a vy jste šťastní, že se můžete na Někoho obracet, kdo vám může pomáhat a že vám může ukázat svoji Sílu, svoji Lásku, Moudrost atd.

Dotaz posluchačky: Jak s tím souvisí třeba to, když má člověk zkušenost při klinické smrti, že se dívá na své tělo, tak kdo to je, kdo se dívá na to tělo? To je nějaké individuální Já nebo kdo?

J.P.: Ten, kdo se dívá na to tělo shora, to je tvoje osobnost, čili tvoje mentalita a tvoje emocionalita, neboli tvoje duše. Všimni si, že tvoje duše a ne celá tvoje duše, ale ten kousek tvé duše, který se vyvíjet skrze mozek tohoto těla, ta jedna buňka tvé duše – tvá osobnost. Druhá věc je, že lidé, kteří se vznášeli a pozorovali své tělo shora (to dělala jejich duše, osobnost) potom viděli tu Bytost ze zlatého světla. A ta světelná Bytost je tvoje pravé Já, to jsi skutečně Ty. A ten, kdo se dívá na tuto světelnou bytost (na Tebe) je tvoje mysl (duše). A ty se máš snažit naučit se zažívat stav, že jsi jak tou světelnou bytostí, tak jsi současně i tou duší, že to jsou dva způsoby existence jedné a té samé Bytosti, že jako ta světelná bytost jsi skvělá, jako ta duševní bytost už nejsi tak skvělá, ale máš možnost se s touto skvělou světelnou Bytostí setkávat. A obě dvě tyto části jsou pořád Ty.

Vysvětlili jsme si, jak to probíhá v samotném Bohu: Chut' tvořit (tvořivost), následuje tvůrčí technika, kvalita. Říkal jsem, že tyto tři schopnosti se mohou projevit ve čtyřech formách, první forma je oheň.

Podstata kvality ohně:

Oheň představuje našeho Ducha, což je pocit, prožitek vlastního Já. Když máte pocit – TO JSEM JÁ, to je váš Duch – Jáství. To je ten pocit, o který všichni usilujeme a který nám dělá dobře. To je mi šité na míru, to jsem celý Já! Máte prožitek maximální identifikace, ztotožnění se sama se sebou, to je ono. Nemůžete to nazvat jinak, než že to je pocit Já. Bůh je Bytost, která prožitek TO JSEM JÁ cítí ke všemu, na cokoliv pohlédne, má pocit TO JSEM JÁ. Bůh to zažívá ke všemu, my to zažíváme jenom k něčemu, ale také se můžeme to naučit zažívat ke všemu a tak se budeme čím dál více blížit k Bohu, sami k sobě, svému pravému Já.

OHEŇ = prožitek TO JSEM JÁ.

Měli jste někdy v životě ten pocit – to jsem celá Já?

Posluchačka: Já jsem ten pocit neměla, ale vždycky když něco zkazím, tak si řeknu: No to jsem celá já! Kdo to může více zpackat než já.

J.P.: Tam se jedná o to, že prožitek TO JSEM JÁ zažíváte, když se s něčím identifikujete, s nějakou událostí, situací, ale můžete tento prožitek dosáhnout tím, že se začnete vcítovat do samotného pocitu TO JSEM JÁ. Bůh jako takový je samotný prožitek TO JSEM JÁ, který nepotřebuje být něčím vyvolán, než samotným pocitem Já.

Podstata ohnivých domů a znamení:

1. forma – úroveň OHNĚ (kvalita):

Podstata Berana a prvního domu:

Existuje kvalita, vlastnost, parametr, který ve vás vyvolává pocit TO JSEM CELÁ JÁ. V tom je problém astrologie. Astrologie by měla sloužit jako pomocný prostředek k tomu, aby si člověk uvědomil sám sebe. A aby si člověk uvědomil sám sebe jako pozemšťan, musíte si uvědomit dvanáct kvalit. Většinou si člověk neuvědomuje ani jednu z těch dvanácti. A jak

jim potom chcete vysvětlovat horoskop? Jak můžete bytosti, která si sebe sama neuvědomuje, vysvětlovat její horoskop. Horoskop není o tom, abychom někomu neuvědomělému něco vysvětlovali (a on to ani nemůže pochopit), ale horoskop je o tom, aby se člověk sám sobě snažil pomoci a našel a uvědomil si sám sebe.

Tento princip se nazývá BERAN a 1. dům. Vždycky jsem říkal, že Beran je naše Individualita nebo že první dům je individuální parametr naší osobnosti. Každá živá bytost, člověk, je individuálním zosobněním určité vlastnosti. Když jsem člověk, to není o tom, že jenom existuji, ale je to o tom, že existuji a tím pádem jsem zosobněním (představitelem) určité vlastnosti.

Když se v konkrétním horoskopu podíváme na první dům, ukazuje nám to, co by si měl člověk uvědomit, jakou určitou vlastnost představuje. Život nemůže probíhat tak, že jenom je, ale život znamená to, že existuje někdo, kdo má určité parametry, kdo představuje určitou vlastnost. To je esence prvního domu a znamení Berana. Být – znamená představovat určitou vlastnost, to je první dům.

Když budu někomu dělat horoskop a řeknu mu podle prvního domu, že by měl být to a to a ten člověk řekne, že to není on, že se tak necítí. To ale znamená, že takový člověk je zcela nevědomý kvality, kterou by měl představovat, a tato kvalita je v něm potlačena. To je ten zásadní omyl, že si někdo může myslet, že když někomu udělá někdo horoskop, že mu řekne všechno, co na něho sedí, ale pokud se je ten člověk sebe-vědomý, bude mít pocit, že to hraje, ale pokud takový člověk prožívá svůj život na nevědomé bázi, bude mít pocit, že charakterizují úplně někoho jiného než jak se cítí on sám. Může si něco nalhávat, ale horoskop ti povídá fakta, aspoň z principiálního hlediska.

2. forma – úroveň OHNĚ (tvořivost, činnost):

Podstata znamení Lva a pátého domu:

Tvořivost, činnost, konání, práce. Každá živá bytost má zkušenost, že existuje tvořivost, činnost, práce, konání, při kterém máte pocit – TO JSEM CELÁ JÁ. Existuje taková činnost, aktivita, která je vám přímo šitá na míru. Charakteristické je, že když se takovou činností zabýváte, budete mít pocity, že vás to velice baví a maximálně naplňuje. To je esence pátého domu a Lva.

Klasická astrologie vždycky říkala, že Lev a pátý dům je dům tvořivost, našich zálib a koníčků. Protože Život a zdroj veškerého života je tvůrčí zdroj, tak Život ze sebe vytváří bytosti, které jsou ve své podstatě tvůrčí. Každý z nás je svým způsobem reprezentantem, zosobněním určité tvůrčí činnosti, tomu říkáme náš koníček, záliba. Cítíte, že tato činnost se bytostně dotýká nás samotných, že jste přímo touto činností, dá se říct.

V horoskopu pátý dům a Lev ukazuje, s jakou činností bychom se měli ztotožnit a cítit, že to tak je, že tato činnost už ani není jakoby samotná činnost, ale že tato činnost – to jsme přímo my sami, je to náš život. Když budeme toto dělat, znamená to, že žijeme.

Ne že člověk je živá bytost jako taková svým bytím reprezentuje určitou vlastnost, ale také reprezentujete určitou činnost, práci.

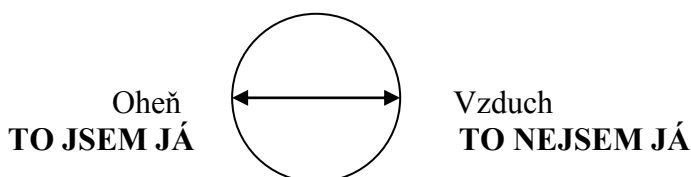
3. forma – úroveň OHNĚ (tvůrčí technika):

Podstata znamení Střelce a devátého domu:

Existuje tvůrčí technika, určitý životní styl, způsob konání, který ve vás vyvolává pocit TO JSEM CELÁ JÁ, jinými slovy – jste přímo zosobněním určité tvůrčí techniky. To je záležitost devátého domu a Střelce. Klasická astrologie říká, že s devátým domem souvisí cizina, daleké cesty, náboženství, filozofie, což vlastně znamená, že cítíte, že určitý životní styl je vám bytostně vlastní.

V horoskopu by nám měl devátý dům a Střelec pomoci si uvědomit, jaký životní styl chceme představovat. Pokud se budeme snažit vyčíst tuto informaci, pomůže nám to více než zjištění, zda pojedeme či nepojedeme do ciziny, nebo zda jsme či nejsme věřící.

Logické by bylo, abych pokračoval zemskou rovinou, živlem země, ale neudělám to a dám se na vzduch. Všimněme si:

Ve zvěrokruhu je vždycky určité ohnivé znamení polarizováno vzdušným znamením. To vystihuje velice důležitou podstatu života a partnerství. Říkal jsem, že každá živá bytost není jen o tom, že existuje ale že představuje zosobnění určité kvality. Nejenom určité tvořivosti a techniky, ale v první řadě jste zosobněním určité kvality. To je prožitek TO JSEM CELÁ JÁ – oheň.

Když existuje určitá kvalita, čím je nejvíce přitahována? Kvalitou přesně opačnou. Co je opakem kvality TO JSEM JÁ? TO NEJSEM JÁ. Chápete, jaké k sobě přitahujete partnery? Přitahujete takové bytosti, které ve vás mimořádně vyvolávají prožitek TO NEJSEM JÁ.

Pozn. posluchačky: Opak.

J.P.: Moment, opak, ale vůči čemu?

Posluchačka: Vůči TO JSEM JÁ.

J.P.: Ne vůči vám, ale vůči vašemu pocitu TO JSEM JÁ.

Další posluchačka: To znamená, že pokud já si nejsem vědoma sama sebe, tak si přitahuji partnery, kteří mi to ukážou?

J.P.: Pokud si člověk není vědom sám sebe, tak si také ani neuvědomuje tuto skutečnost, že ty jsi zosobněním určité kvality. Proč si myslíš, že potřebuješ zrcadlo? I kdybys zrcadlo neměla, stejně ho začneš intuitivně hledat, protože každá živá bytost chce být spatřena a sama sebe vidět. Copak ty se vidíš, když budeš neustále sama se sebou? Jestliže jsi zosobněním určité vlastnosti, a když bys byla 24 hodin sama se sebou, bude pro tebe tato vlastnost tak přirozená věc, že si tuto svoji vlastnost ani neuvědomuješ. Tuto vlastnost si můžeš uvědomit jediným způsobem, a to tak, že se dostaneš do kontaktu s vlastností, která je přesně opačná než vlastnost, kterou představuješ ty. Když se setkáš s touto opačnou a od tebe rozdílnou vlastností, teprve ti začne docházet, jakou vlastnost představuješ ty. Kdybys byla neustále sama se sebou nebo ve světě lidí, kteří by představovali tutéž vlastnost, přestaneš tutéž vlastnost vnímat. Kdybys byla jen v prostředí, kde je jen modrá barva, uvědomila by sis tu modrou barvu? Ani ne. Uvědomovala by sis jí, ale ta její modrost by ti zmizela. A protože život chce být poznán a prožíván na vědomé rovině, tak jestliže představuješ určitou vlastnost TO JSEM JÁ, tak abys prožívala tuto kvalitu vědomě, právě proto tě život strká do takových partnerství nebo do kontaktu s takovou kvalitou, která je přesně opačná od té, kterou ty

zosobňuješ. Teprve kontaktem s touto kvalitou, která je od tebe opačná, ti začne docházet, jakou vlastně ty představuješ kvalitu.

Poznámka posluchačky: Já, když přijdu domů, říkám si: No to nejsem já. Protože já chci mít šťastný domov a takový humor, ale ten můj partner to ani nezná, takže já se zase stáhnou do sebe a pokračujeme v té rovině, jak je on, ale to nejsem já.

Podstata kvality vzduchu:

J.P.: Je to důležitý princip: Jsem zosobněním určité kvality, ale nemusím si to uvědomovat, pokud bych neměl možnost se dostat do kontaktu s kvalitou, která je přesně opačná a na základě zkušenosti s přesně opačnou kvalitou mi začne docházet, kým vlastně jsem. Současně tím, že jsem v kontaktu s kvalitou, která je přesně opačná, se ve mně vytváří pocit odlišnosti. To je velmi důležitý moment. Můžete zažít prožitek Boha, když si uvědomíte, že Bůh je vaše Já, a že vy jste přímo tímto Já, zažijete prožitek Já jsem Já, a zjistíte, že jste Bohem a v té chvíli nemáte možnost mít vztah. Je to stav, jako kdyby byl Bůh jedna jediná Bytost (a tou jste Vy), která je ve všem. To je hrozné, protože pro Lásku musí být možnost sdílení – mít vztah. Právě proto vaše Já musí vytvářet pocit, že existuje pocit, že existuje bytost jiná než jsem Já. A to je vaše duše (mysl). To jsem zažil v rámci meditace, že je mnohem blaženější stav, než být sám ztotožněný s Bohem, že vnímáte Boha jako bytost cizí, jinou od sebe. To můžete dosáhnout jedině pomocí mysli. Většina lidí si myslí, když se řekne slovo mysl, že je to nástroj poznávání. Ano, to je pravda, ale v první řadě je mysl vědomí odlišnosti. Víte, jak by byl svět hrozný, kdybychom všichni měli pocit, že jste jeden a tentýž? Proto život potřebuje vytvářet pocit odlišnosti. To je mysl. I když jsme jedna bytost, jsme současně dvě bytosti. **Jedna část mé bytosti je můj Duch – pocit TO JSEM JÁ a druhá složka mé bytosti je moje mysl, která mi dává pocit TO NEJSEM JÁ. Mistrovství života spočívá v tom, že tyto dvě složky se musí naučit spolupracovat.**

VZDUCH = TO NEJSEM JÁ
= vědomí odlišnosti
= vědomí vztahů

Představte si, že byste byli jedinou Bytostí v celém vesmíru. A tak to kdysi bylo, v celém vesmíru byla jen jedna jediná bytost – samotný Bůh. A jak Mu asi bylo? Smutno. Takže chtěl mít někoho, s kým by mohl mít prožitek partnerství, ale když si uvědomoval, že všechno je On, tak to musel udělat tak, že musel vytvořit pocit TO NEJSEM JÁ a to je mysl. Už chápete, proč Duch potřebuje duši? Protože by bez ní vůbec nebyl myslitelný svět vztahů. Vy svým Duchem nemůžete zažívat odlišnost od sebe sama, protože váš Duch je přímo prožitek TO JSEM JÁ, ale vy můžete zažívat odlišnost dokonce sebe sama do sebe sama, což můžete zažít jedině skrze mysl a právě proto bylo nutné, a byste si po určitou dobu o sobě mysleli něco, čím vůbec nejste. Po určitou dobu jste si museli myslet, že jste tělem, a by se ve vás vytvořil dostatečně silný prožitek TO NEJSEM JÁ a teprve tehdy se začnete svojí myslí zaobírat prožitkem TO NEJSEM JÁ a zjistíte, že Já nejsem tělo, ale Já jsem Já, protože jste měli v sobě silně zakódován prožitek odlišnosti, takže vaše mysl ve vztahu k vašemu Já se bude cítit jako cizí odlišná bytost a tím pádem mezi nimi může být partnerství.

To byl ten důvod, proč byl Adam uspán a proč z jeho žebra byla stvořena nová žena. V 1. kapitole GENESIS, kde je popsáno stvoření světa v šesti dnech, bylo napsáno: Učiňme člověka k obrazu svému. A pak je tam napsáno: I stvořil Bůh člověka, muže a ženu stvořil je. Ale to je špatně, má být. Muže a ženu stvořil JEJ. To znamená, že ten člověk měl svého

Ducha – TO JSEM JÁ a svoji mysl – TO NEJSEM JÁ. Ale ta první mysl byla naprosto v kontaktu se svým Duchem. To znamená, že ten její pocit TO NEJSEM JÁ byl velmi slabý. I když už tam byla mysl, dominoval tam prožitek jednoty, což stále dávalo Bohu pocit, že ON je sám, že nemá možnost mít jiné bytosti. I když tam byly různé Ideje a vlastnosti, ale stále tam bylo silné vědomí Já. Proto bylo nutné, aby tato počáteční mysl, která nevytvářela dostatečně silný prožitek TO NEJSEM JÁ (prožitek odlišnosti), musela být nahrazena novou, další myslí, Adam byl uspán a proč z žebra? Žebro obaluje srdce. Říkal jsem, že větší část vaší duše souvisí se srdcem. Z žebra, původního obalu byla vytažena původní část myslí ven, právě, když Adam spal (když si neuvědomoval svého Boha, pravé Já), čili tato nová mysl měla v sobě už zárodek neznalosti jednoty. Potom byla hned přivedena k Adamovi a Adam poznal svoji novou ženu, to znamená, že tato mysl zase žila s vědomím Boha, ale protože vznikla v době, kdy Adam spal, to znamená, že nevěnoval pozornost svému Já, tak v ní byl už zárodek, aby začala chápat Boha, že to je někdo jiný než si myslí. A ještě to bylo málo. Teprve tato nová žena dostala jméno Eva a teprve potom byli vyhnáni z ráje a šli do hmoty. Tam už to zapomenutí na Boha bylo kompletní a tato mysl si začala myslet věci a začala se čím dál více odlišovat od Boha, takže člověk začal mít čím dál více pocit TO NEJSEM JÁ.

Kdyby Bůh nepěstovat pocit, prožitek TO NEJSEM JÁ, odlišnost, tak by se z Boha nikdy nestalo více bytostí, což On potřebuje a dokonce potřebuje, aby byl vnímán jinou bytostí, jakože Bůh je někdo jiný než ta bytost. A to je naše mysl, duše. Pro naši duše bude naše Já vždycky odlišné. A jenom díky tomu, že naše mysl vnímá naše Já jako odlišnou Bytost, může být mezi nimi vztah – partnerství. Potom už pochopíte, proč my musíme rozvíjet pocit TO NEJSEM JÁ, protože pro Boha je to velmi důležité. Pro vaši duši je to důležité, aby vaše mysl Boha vnímala, že je to jakoby jiná Bytost, vy sice víte, že to je vaše Já, ale musíte mít pocit, že je to Bytost jakoby od vás odlišná. A ten, kdo bude vnímat, že Bůh je Bytost odlišná, je vaše mysl, váš duševní myšlenkový člověk.

Tím jsem vám chtěl vysvětlit, že účelem našich partnerských vztahů je to, aby se ve vás vytvářel pocit TO NEJSEM JÁ. Protože účelem partnerských vztahů je vytvářet prožitek TO NEJSEM JÁ, pocit, že existuje odlišná bytost ode mne, je jasné, že v okamžiku, kdy se setkáváte v partnerských vztazích s lidmi, máte silný prožitek, že se stýkáte s někým odlišným. Ale kdo v něm žije, vaše Já. Ale přesto potřebujete, abyste vnímali tu bytost, jakože to je někdo odlišný od vás, protože díky tomu se vyvíjí vaše duše (mysl) a stabilizuje se v ní prožitek TO NEJSEM JÁ, prožitek odlišné bytosti a potom díky tomuto budete vnímat sama sebe jako od sebe odlišnou bytost. Jak paradoxní stav. Právě proto jsem to velmi zdůrazňoval v Letence do nebe: Já se dívám na Sebe jakožto na odlišnou Bytost. Ale ten, kdo pozoruje mne jakožto odlišnou Bytost, to je mysl, moje duše. A Já jakožto Duch chci být někým vnímaný. A ten, kdo Mne vnímá, je moje duše, můj myšlenkový člověk.

Dotaz posluchačky: Proč rodiče projektují do svého dítěte své Já a proč to dítě jejich Já nepřijme, čímž se stává rebelem a jsou potom problémy?

J.P.: Ale oni neprojektují do dítěte svoje Já, oni do něho projektují své myšlenky a emoce. Kdyby do něho projektovali svoje Já, začali by víceméně zažívat, že jejich dítě jsou oni v nové formě a tím pádem by život svého dítěte vnímali jako svůj vlastní život. A když vnímáte jiný život jako svůj vlastní život, nechcete nikdy nikomu ublížit, ba naopak, jeho život je vám stejně tak cenný jako váš vlastní život. Oni do něj neprojektují své vlastní Já, ale své osobní názory, své pocity ze sebe sama.

To je podstata vzduchu – vytvářet prožitek TO NEJSEM JÁ, vědomí odlišnosti.

Dotaz další posluchačky: A proč tedy všichni, když vstupují do partnerství, hledají jednotu a harmonii s partnerem, proč to tak v sobě nesmyslně máme?

J.P.: Ale to je něco jiného. Když řeknu vědomí odlišnosti, TO NEJSEM JÁ, tak to automaticky v sobě obsahuje potřebu vytvořit určitý vztah. Vědomí odlišnosti člověka automaticky nutí vytvořit vztah. Kdyby nebyla odlišnost, mohla bys mít vztah? Kdyby byl jen pocit jednoty, nemůžeš mít s nikým vztah, protože všechny bys byla Ty. A s kým můžeš mít vztah, když jsi jenom Ty. Teprve kde je vědomí odlišnosti, to znamená, že mám pocit, že jsou různé a odlišné bytosti, teprve tehdy mám možnost vytvořit vztah. Odlišnost dává automaticky možnost vztahu. Kde není odlišnost, nemůže být žádný vztah, protože jsi jen Ty sama.

Posluchačka: Rozumím tomu, ale chci říct, že na počátku každého mezilidského vztahu je touha po sjednocení.

J.P.: Ale my se bavíme o něčem jiném, v okamžiku, kdy je vědomí odlišnosti, vzniká nutnost vytvořit vztah. Proto vzduch souvisí s myslí, v mysli jsou myšlenky a co je to myšlenka? Vztah. Myšlenka je formulace určitého vztahu. A jak může vzniknout myšlenka, vztah? Protože hledáš vztah mezi odlišnými věcmi. Problém je v tom, zda je ten vztah harmonický nebo neharmonický, ale to je už něco jiného. Kde je odlišnost, je v tom automaticky obsažen vztah, a kde je vztah, automaticky začnou působit emoční síly, které se snaží tyto dvě rozdílné věci buď k sobě přitáhnout nebo od sebe odhodit. Kdyby nebyla odlišnost, nikdy bys neucítila přitažlivé nebo odpudivé emoce. To je jenom díky odlišnosti. A kde je vědomí odlišnosti, automaticky vzniká potřeba vnímat vztah. A když vnímáš vztah, je tam přitažlivost nebo odpudivost, ale to je už záležitost vody.

Vidíte, jak je to složité, jak je nutné, aby člověk přemýšlel o životě. To není jenom o tom, že dívka vidí hocha, a mezi nimi bude nějaký vztah, ale za tím jsou hluboké duchovní skutečnosti. Když řeknu TO NEJSEM JÁ, je to automaticky vědomí odlišnosti, a kde je vědomí odlišnosti, vzniká vědomí vztahů. Všimněte si, že jestliže existuje jedna věc, druhá věc, že tyto dvě věci jsou navzájem odlišné, takže ať se vám to líbí nebo nelíbí, hned mezi nimi vzniká vědomí vztahů - to, jaký je mezi nimi vztah. Vaše mysl automaticky hledá mezi nimi vztah. TO NEJSEM JÁ je důležité pro Boha, proboha! Protože Bůh chce existovat jakožto Bytost odlišná pro někoho jiného. A ten, kdo zažívá Boha jako odlišnou Bytost, je naše (moje) mysl. A Já chci jako duše vnímat, že je odlišná Bytost, ale současně musím vnímat i to Já, musím vnímat oba tyto stavy. Teprve, když vnímám oba tyto stavy, se ze mne stává komplexní bytost. Stejně tak, jako toužím si uvědomovat svoji jednotu s Bohem, stejně tak toužím být od Boha odlišný. Jednotu s Bohem vnímám tehdy, když se zaměřím na své Já a odlišnost od Boha zažívám, když se zaměřím na svoji mysl. Máme možnost mít plné bytí. Vzduch je o vztazích. Málokdo si uvědomuje, že je opravdu velmi důležité vědomí odlišnosti - vědomí TO NEJSEM JÁ.

Podstata vzdušných domů a znamení:

1. forma - úroveň vzduchu (kvalita):

Podstata znamení Váhy a sedmého domu:

Každý člověk chce prožívat určitou kvalitu ve vztazích, kvalitu, kterou chce zažívat v kontaktu s jinými lidmi. Protože tato kvalita, kterou zažíváte ve vztazích, ve vás vyvolává silný pocit TO NEJSEM JÁ, a vyvolává ve vás pocit odlišnosti. To je princip sedmého domu a znamení Vah. Každý určitou kvalitu představuje, to je Beran a 1.dům. Každý chce ve vztazích prožít kvalitu přesně opačnou, protože v něm vyvolává pocit TO NEJSEM JÁ a tím pádem se chce od této kvality odlišit. Tím, že se snažíte od této kvality

odlišit, a máte pocit, že to nejste Vy, vzniká ve vás vědomí odlišnosti. Každý člověk chce být odlišný od jiné bytosti. Nikomu není dobře, když je součástí bezejmenné masy. Sedmý dům vám ukazuje, jakou kvalitu (vlastnost) chcete mít přítomnou ve svém partnerství, vztazích. Tyto kvality potom začnete používat k tomu, abyste se odlišili od ostatních bytostí.

Příklad: Rak – Kozoroh. Rak je opak Kozoroha. Kozoroh je schopnost existovat jako samostatná a svobodná bytost. Rak má potřebu žít v rámci skupiny. Vládce Raka je Luna, Luna představuje skupinový život. Jestliže má někdo Lunu v sedmém domě, třeba já, potřebuji se setkávat s lidmi, kteří mají tendenci vést rodinný život, takže tuto kvalitu chci mít, ale současně, když tuto kvalitu dosáhnu ve vztazích, když tam budu mít lidi, kteří jsou laděni tak, že podléhají davu, tak já začnu tuto kvalitu používat k tomu, abych jí ukázal, že jsem přesně opačný, že jsem bytost, které vyhovuje samostatný život. Protože tím, že se budu v partnerství setkávat s lidmi, kteří mají tendenci podléhat skupině, rodinnému životu, tak mi dojde, že přesně to nejsem já, že jsem někdo jiný. Když máte sedmý dům, to není o tom, jaký je pro vás nejvhodnější partner, ale sedmý dům vám ukazuje, s jakou kvalitou se chcete dostat do kontaktu, abyste co nejrychleji pochopili, kým jste a jaká je vaše osobní kvalita. Když bude mít někdo Saturna (což je princip svobody a samostatnosti, nezávislosti) v sedmém domě, tak by se mohlo říct, že takový člověk bude asi mít potřebu nezávislosti ve vztazích. Ale přesnější by bylo, že jestliže má někdo Saturna v sedmém domě, klasická astrologie by řekla: Aha, problémové vztahy, tak to ale není o tom. Znamená to, že on v mezilidských vztazích, potřebuje lidi, kteří jsou nezávislí a mají rádi svoji samotu, svobodu. Když se s takovými lidmi budete setkávat a tuto kvalitu vám umožní prožívat lidi kolem vás, vám dojde, že jste bytost přesně opačná, že je vám milejší ne žít samostatně, ale v rámci určité skupiny (Rak). Tato kvalita, kterou zažíváte ve vztazích, vám umožní si rychleji uvědomit, kým ve skutečnosti jste. Naprogramovali jsme si, jaké lidi a jakou kvalitu chceme zažívat ve vztazích, a v konečném důsledku je to jen proto, abychom si o to rychleji uvědomili, kým jsme my sami. **Životu nejde ani tak o to, abychom měli harmonické vztahy, i když, proč ne, ale životu jde hlavně o to, abychom si uvědomili, kým jsme.**

2. forma – úroveň vzduchu (činnost, tvořivost):

Podstata znamení Vodnáře a jedenáctého domu:

Existuje činnost, práce, tvořivost, kterou chceme zažívat ve vztazích, v partnerství, v kontaktu s jinými lidmi, to je 11. dům a Vodnář.

3. forma – úroveň vzduchu (živ. styl, technika)

Podstata znamení Blíženců a třetího domu:

Existuje životní styl, který chcete prožívat ve vztazích či v kontaktu s ostatními a to je znamení Blíženců a třetí dům.

Všimněte si, že v běžné astrologii se vždýcky říkalo, že Blíženci a třetí dům jsou sourozenci, krátké cesty, knihy, školy, nižší vzdělávání, ale ve své podstatě nám Blíženci a 3.dům ukazují, jaký způsob fungování chcete zažívat v partnerských vztazích. Poznámka posluchačky. Komunikovat s tím druhým.

J.P.: Já neříkám komunikovat, já říkám, jaký způsob chování, fungování chcete zažívat v partnerství a v kontaktu s ostatními. Sedmý dům vám říká, jakou kvalitu chceš mít ve vztazích, jakou kvalitu má představovat tvůj partner, nebo lidi, se kterými se primárně setkáváš, jedenáctý dům vám říká, jaká tvořivost, činnost má probíhat ve tvých vztazích, nebo jakou činnost bys měla prožívat, když jsi ve vztazích, a třetí dům vám ukazuje, jak mají vztahy fungovat, jakým způsobem, jaký životní styl se má odehrávat ve tvých vztazích.

Pozn. Příště to dokončíme a probereme si zemi a vodu.

Minule jsem vysvětloval, proč je důležitá hmota země – pro to, že nám to dává pocit samostatnosti. Kdyby nebyl pocit samostatnosti, zanikla by naše Individualita. Vysvětloval jsem to na posledních dvou seminářích, co probíhalo v Bohu a že aby nebyla Individualita pohlcena svým Zdrojem, potřebuje samostatnost. Účelem země není to, že jsme ve hmotě, ale to, že nám dává pocit samostatnosti. To tajemná, že tyto tři věci se musí projevit i na pozemské rovině. Každý člověk by se měl snažit vědomě ve hmotě (svém pozemském životě) projevit určitou kvalitu. To je desátý dům a Kozoroh. Každý člověk by se měl ve hmotě snažit vědomě projevit určitou činnost, práci (2.dům a Býk). A každý člověk by se měl ve hmotě snažit projevit určitý živ. styl (Panna a šestý dům). Proč se říká, že se Panna zaobírá dietami, zdravou výživou apod.? Protože ona chce projevit určitý životní styl, má silnou potřebu všem ukazovat, že vede určitý životní styl. Panna a šestý dům nám ukazuje, jaký životní styl bychom měli projevit v našem hmotném světě.

Opakem samostatnosti (země) je voda, skupina. Každý z nás má potřebu, aby, když se octne v rámci nějaké skupiny, v této skupině byla určitá kvalita. Pokud tam ta kvalita je, tak se v ní cítíte dobře. To je 4.dům a Rak. Každý z nás cítí, že pokud je v rámci nějaké skupiny, tak chce, aby se v rámci té skupiny odehrávala určitá činnost, to je Štír a osmý dům. To jsou skupinové aktivity. Každý člověk chce, aby v rámci skupiny probíhal určitý způsob, živ. styl, který platí pro celou skupinu, skupinový životní styl. To je dvanáctý dům a Ryby. To vysvětluje, proč říká klasická astrologie, že dvanáctý dům souvisí s nemocnicemi, věznicemi atd. což ukazuje, že v těchto zařízeních vedou všichni společný životní styl. Jsou tam pravidla hry, která platí pro celou skupinu. 12. dům a Ryby ukazují na společný, skupinový živ. styl (tvůrčí techniku), dvanáctý dům souvisí s nějakým organizovaným náboženstvím, kde všichni vedou stejný styl, v neděli jdou do kostela, mají hostie, atd.

Snažil jsem se vystihnout tu nejprinciálnější podstatu dvanácti znamení, to znamená, že je to o existenci určité kvality, činnosti, konání a určité tvůrčí techniky živ. stylu a že tyto tři skutečnosti se promítají do těchto čtyř forem: To jsem Já, ve vztazích (aby se rozvíjel pocit vzájemné odlišnosti), potom se musí tyti tři kvality aplikovat do pozemského života, na hmotnou rovinu (ve vnějším prostředí) a pak se musí aplikovat do skupinového soužití. To je nejzákladnější podstata celého zvěrokruhu a astrologických domů.

Pokračování příště.